

POSTANOWIENIE

K., dnia 08-11-2012 r.

Sąd Okręgowy w K. I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Bartniak

Protokolant: st. sekr. sąd. Stella Michalska

po rozpoznaniu w dniu 08-11-2011 r. w K.

na rozprawie

sprawy z wniosku M. Z.

przy udziale J. M. (1), W. K., J. K. (1), S. G., E. P., M. P., K. K. (1), T. P. (1)

w sprawie wniosku w trybie art. 35 ustawy o referendum lokalnym

p o s t a n a w i a:

1. Nakazać uczestnikom: J. M. (1), W. K., J. K. (1) i T. P. (1) sprostowanie nieprawdziwych informacji zawartych w publikacji prasowej w postaci ulotki wyborczej zatytułowanej „czas na ... referendum Ś. 2012, WIELKA KSIĘGA (NIESPEŁNIONYCH) OBIETNIC” poprzez złożenie oświadczenia następującej treści na łamach Gazety (...), stronie internetowej (...) oraz w postaci oświadczenia skierowanego do mieszkańców, zamieszczonego na terenie sołectw Gminy Ś. w formie pisemnej o następującej treści: „J. M. (1), W. K., J. K. (1) i T. P. (1) prostują nieprawdziwe informację, że:

- wydanie specjalne Gazety (...) kosztowało 6.000 zł,
 - B. ustalił dla siebie maksymalne wynagrodzenie podczas, gdy jest to wyłączna kompetencja Rady Gminy,
 - w sprawie budowy biogazowni zachował ekspresowe tempo, że nie było uzgodnień z mieszkańcami miejscowości H., podczas, gdy B. wnioskował przeciwko tej inwestycji,
 - koszt referendum to kwota 11.500 zł podczas, gdy zabezpieczoną na ten cel została kwota w wysokości 20.000 zł,
 - M. Z. podniósł rolnikom podatek i z tego między innymi finansował wydanie specjalne Gazety (...),
 - M. Z. odnośnie wysypiska w G. „odwleka rozwiązania w czasie i rezygnuje z pieniędzy przyniesionych na tacy, a także naraża kasę gminy na co raz większe koszty”, podczas gdy B. wnioskował za podpisaniem umowy,
 - obiecał pozostawić szkołę w I., a następnie ją zlikwidował, podczas gdy w tym zakresie wyłączoną kompetencję ma Rada Gminy.
2. Zakazać uczestnikom rozpowszechniania powyższych informacji.
3. U. postępowanie w stosunku do uczestników: S. G., E. P., M. P. i K. K. (1).

4. Oddalić wniosek w pozostałym zakresie.
5. Znieś wzajemnie koszty postępowania w sprawie.

Jan Bartniak

I N s 149/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. Z. wystąpił w dniu 6 listopada 2012r. do Sądu Okręgowego w K., z wnioskiem w trybie art. 35 ustawy z dnia 15 września 2000 r.(Dz. U. 2000.88.985 z późn. zmianami) o referendum lokalnym, wnosząc o wydanie: zakazu publikowania nieprawdziwych informacji, orzeczenia ich konfiskaty, nakazania ich sprostowania, przeproszenia i zapłatę na rzecz instytucji charytatywnej oraz zasądzenie wnioskodawcy od uczestników kosztów postępowania w tym zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

We wniosku wnioskodawca wskazał, że w Ś. w dniu 18 listopada 2012 r. odbędzie się referendum gminne w sprawie odwołania Burmistrza Miasta i Gminy Ś. M. Z., przed upływem kadencji. Uczestnicy postępowania to grupa inicjatorów Referendum: J. M. (1), W. K., J. K. (1), S. G., E. P., M. P., K. K. (1) i T. P. (1) (działający przez pełnomocnika J. M. (1)), w trakcie kampanii referendalnej rozpowszechnili nieprawdziwe dane i informacje w formie publikacji prasowej tj. ulotki wyborczej zatytułowanej: „czas na ... referendum Ś. 2012, WIELKA KSIĘGA (NIESPEŁNIONYCH) OBIETNIC”, a także na stronie internetowej (...) które nie tylko nie polegają na prawdzie, ale również zniesławiają wnioskodawcę jako urzędnika państwowego.

I tak, nie polegają na prawdzie następujące dane i informacje publikowane i rozpowszechniane przez uczestników:

- nie jest prawdą, że B. M. Z. reklamuje się za publiczne pieniądze i że wydanie specjalne Gazety (...) jest ulotka wyborcza, której koszt to 6.000 zł. Wnioskodawca wyjaśnia, że wydanie specjalne Gazety (...), w którym odpowiada na zarzuty inicjatorów Referendum nie stanowi ulotki wyborczej albowiem miało miejsce na długo przed rozpoczęciem kampanii referendalnej tj. na początku września 2012 r. A zatem nie został naruszony zakaz uczestniczenia na koszt jednostki samorządu terytorialnego w kampanii referendalnej związanej z referendum. Na marginesie wnioskodawca wskazuje, że nie jest również prawdą, iż koszt wydania ww. publikacji to 6.000 zł. Zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 17.10.2012 r. koszt druku publikacji wyniósł 1.599 zł, natomiast zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 5.09.2012 r. koszt kolportażu publikacji wyniósł 585 zł, tj. łącznie 2.1 84 zł.

- nie jest prawdą, że B. M. Z. sam ustalił dla siebie maksymalne wynagrodzenie w kwocie 10.920 zł. Zarzut stawiany wnioskodawcy jest nieprawdziwy i wprowadza wyborców w błąd a to dlatego, że wynagrodzenie B. jest ustalane przez radnych uchwałą Rady Gminy (w tym przypadku uchwałą Rady Miejskiej Gminy Ś. z dnia 21 grudnia 2010 r.)

- nie jest prawdą, że natychmiast po wyborach (w wyniku których wnioskodawcę wybrano na urząd Burmistrza Miasta i Gminy Ś.) w ekspresowym tempie sporządza się plany budowy biogazowni bez konsultacji z mieszkańcami. Wnioskodawca wyjaśniał, że procedura budowy biogazowni została wszczęta na długo przed objęciem przez niego stanowiska B.. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, wpłynął do Urzędu Miasta i Gminy w Ś. w dniu 15 lipca 2010 r., postępowanie wszczęto w dniu 19.07.2010 r., podczas gdy obecny B. objął stanowisko w dniu 1 grudnia 2010 r. Pomimo pozytywnych uzgodnień dla decyzji - biorąc pod uwagę stanowisko mieszkańców - B. Z. wydał decyzję negatywną. A zatem nie jest prawdą, że w kwestii budowy biogazowni B. zachował „ekspresowe tempo”. Co więcej stanowisko B. jest zupełnie odwrotne, jednocześnie zgodne z wolą mieszkańców.

- nie jest prawdą, że koszt referendum to kwota 11.500 zł., gdyż w budżecie gminy Ś. na wydatki związane z referendum została zabezpieczona kwota 20.000 zł. Same diety na komisje to wydatek w wysokości 9.820 zł, poza tym na kwotę tę składają się m.in. zakupy biurowe, umowy zlecenia na obsługę informatyczną, przygotowanie lokali, wynajem sali. Dla

przykładu – gmina K. w związku z referendum lokalnym we wrześniu 2012 r. zabezpieczyła na ten cel kwotę 30.000 zł. Potwierdzeniem powyższego jest uchwała Rady Miejskiej Gminy Ś. nr(...) z dnia 30 października 2012 r.

- nie jest nadto prawdą, że B. M. Z. podniósł rolnikom podatek i z tego m.in. sfinansował swoją ulotkę wyborczą w postaci wydania specjalnego Gazety (...). Wnioskodawca wskazywał na swą argumentację zawartą w pkt 1, a co do podniesienia podatków rolnikom, wyjaśniał, że uchwalanie wysokości zobowiązań podatkowych leży w wyłącznej kompetencji Rady Gminy. Dowodzi powyższego treść uchwały Rady Miejskiej Gminy Ś. (...) z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie obniżenia ceny skupu żyta stanowiącej podstawę wymiaru podatku rolnego na 2012 rok.

- nie jest prawdą wedle wnioskodawcy także i ten zarzut uczestników jakoby B. M. Z. ..odwlekał rozwiązania w czasie i rezygnował z pieniędzy przyniesionych na tacy, a także narażał kasę gminy na coraz większe koszty” (dotyczy wysypiska w G.). Wnioskodawca wyjaśniał, że w roku 2010 r. gmina Ś. składała wniosek do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o dofinansowanie rekultywacji wysypiska. Kosztorys inwestorski wskazywał, że koszt inwestycji to kwota 14,5 mln złotych. Natomiast wniosek złożony był na kwotę 9 mln 300 tysięcy złotych jeszcze przez poprzednika wnioskodawcy. Różnica wynikała z faktu, iż we wniosku nie ujęto kosztów zabezpieczenia jednej skarpy i wypompowania zbiornika. Konsekwencją przyznania środków było podpisanie umowy, która zakładała konieczność wcześniejszego zabezpieczenia środków finansowych w budżecie. W innym wypadku nie uzyska się kontrasygnaty skarbnika. W związku z tym zachodziła konieczność zabezpieczenia w budżecie kwoty wkładu własnego w wysokości 1,2 mln zł na rok 2011, a w konsekwencji zwiększenia deficytu o kwotę 1,2 mln złotych. Na spotkaniu radnych w dniu 19.08.2011 r. B. Z. złożył wniosek o zwiększenie deficytu i zabezpieczenie wymaganych środków w budżecie gminy, jednak radni zagłosowali przeciwnie. W związku z takim stanowiskiem radnych, B. nie miał innego wyjścia jak rezygnacja z zawarcia umowy. Wnioskodawca przedkładał jako dowód protokół ze spotkania radnych Rady Miejskiej Gminy Ś. odbytego w dniu. 19 sierpnia 2011 r.

-nie jest prawdą, także i to jakoby B. M. Z. obiecał pozostawić szkołę w I., a następnie szkołę zlikwidował. Wnioskodawca wyjaśniał, że na pierwszym spotkaniu nowo wybranego B. z Radą radny, M. (aktualnie pełnomocnik Inicjatora Referendum) zgłosił wniosek o likwidację szkoły, radni zdecydowali wówczas o pozostawieniu szkoły. Rok później sprawa „wróciła” i rada podjęła uchwałę o likwidacji albowiem jest to wyłączna jej kompetencja. Dowodzi tego uchwała Rady Miejskiej Gminy Ś. nr (...) z dnia 21 grudnia 2010 r., którą wnioskodawca dołączył do wniosku.

- na stronie 1 ulotki wyborczej wydanej przez uczestników, a zatytułowanej: „czas na ... referendum Ś. 2012. WIELKA KSIĘGA (NIESPEŁNIONYCH) OBIETNIC” zamieszczono zdjęcie wnioskodawcy sugerujące wyglądem postać (...) (dorysowano wydłużony nos w kształcie drewnianego patyka), jako osoby będącej notorycznym kłamcą. Wedle wnioskodawcy nigdy w czasie kampanii wyborczej w 2010 r. ani w okresie kadencji nie posługiwał się kłamstwem, a taka wskazana wyżej forma agitacji stanowi nieprawdziwą informację i wymaga sprostowania. Dowód na nieprawdziwość zarzutów wskazywała, w ocenie wnioskodawcy, ulotka wyborcza dołączona do wniosku „czas na...referendum Ś. 2012 WIELKA KSIĘGA (NIESPEŁNIONYCH) OBIETNIC”.

Mając powyższe na uwadze, wnioskodawca wnosil o:

1. orzeczenie konfiskaty publikacji prasowych w postaci ulotki wyborczej zatytułowanej: „czas na ... referendum Ś. 2012, WIELKA KSIĘGA (NIESPEŁNIONYCH) OBIETNIC” (zachowano pisownię oryginalną) wydanych przez uczestnika w związku z kampanią referendalną,

2. wydanie zakazu publikowania materiałów zawierających nieprawdziwe dane i informacje oraz nakazu ich usunięcia i zakazu zamieszczania na stronie internetowej www.slesin2120.pl, portalu społecznościowym www.facebook.com. (...),

3. nakazanie sprostowania nieprawdziwych informacji oraz przeproszenia wnioskodawcy na łamach Gazety (...) oraz Przeglądu (...), stronie internetowej (...) portalu społecznościowym [facebook.com](http://www.facebook.com). (...), a także w postaci oświadczenia skierowanego do mieszkańców, zamieszczonego na terenie sołectw gminy Ś. w formie pisemnej w formie artykułu o następującej treści: „Niniejszym przepraszamy Burmistrza Miasta i Gminy Ś. M. Z. za publikację

i rozpowszechnienie pod jego adresem nieprawdziwych danych i informacji dotyczących następujących faktów tj. 1.reklamowania się przez B. M. Z. za publiczne pieniądze oraz że wydanie specjalne Gazety (...) było ulotką wyborczą i kosztowało 6.000 zł;

2.usalania dla siebie samodzielnie przez B. maksymalnego wynagrodzenia, podczas gdy jest to wyłączna kompetencja Rady Gminy;

3., że w sprawie budowy biogazowni B. zachował ekspresowe tempo i że nie było uzgodnień z mieszkańcami miejscowości H., podczas gdy B. wnioskował przeciwko tej inwestycji;

4., że koszt referendum to kwota 11.500 zł, podczas gdy zabezpieczona na ten cel została kwota w wysokości 20.000 zł;

5., że B. M. Z. podniósł rolnikom podatek i z tego m.in. sfinansował swoją ulotkę wyborczą w postaci wydania specjalnego Gazety (...), podczas gdy jest to wyłączna kompetencja Rady Gminy, a wydanie specjalne Gazety (...) nie stanowi ulotki wyborczej ;

6., że B. M. Z. „odwleka rozwiązania w czasie i rezygnuje z pieniędzy przyniesionych na tacy, a także naraża kasę gminy na coraz większe koszty” (dotyczy wysypiska w G.), podczas gdy B. wnioskował za podpisaniem umowy,

7., że B. M. Z. obiecał pozostawić szkołę w I., a następnie ją zlikwidował, podczas gdy jest to wyłączna kompetencja Rady Gminy;

8., za publikowanie zdjęcia B. sugerującego wyglądem postaci (...) (dorysowano wydłużony nos w kształcie drewnianego patyka), a tym samym osoby będącej notorycznym kłamcą.

Informujemy, że podane przez nas dane i informacje są nieprawdziwe i przepraszamy, ponieważ naraziły one B. M. Z. na utratę zaufania i ośmieszenie w oczach (...), a nadto wyrządziły mu szkodę.

Podpisano: Inicjator Referendum w osobach: J. M. (1), W. K.), J. K. (2), S. G., E. P., M. P., K. K. (1), T. P. (1).

Ponadto wnioskodawca domaga się zasądzenia odszkodowania w kwocie 2.000 zł na rzecz instytucji charytatywnej Ośrodka Osób Niepełnosprawnych (...) w G., G. 26A, (...)-(...) Ś., KRS (...).

Na rozprawie w dniu 7 listopada 2012 r., co następnie potwierdzono także na rozprawie w dniu 8 listopada 2012 r. wnioskodawca cofnął wniosek przeciwko uczestnikom postępowania: S. G., E. P., M. P. i K. K. (1), gdyż uczestnicy ci bądź nie odbierali telefonów, byli poza zasięgiem, a telefon K. K. był nieprawidłowy. Pozostali uczestnicy reprezentowani przez fachowego pełnomocnika wnosili o oddalenie wniosku i zasądzenie kosztów postępowania w tym zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny: inicjatorami wniosku o referendum są J. M. (1) - radny obecnej kadencji Rady Miasta i Gminy Ś. i były przewodniczący Rady, W. K. - były zastępca burmistrza, radny powiatowy, J. K. (1) – były radny, S. G. – były radny, E. P. – była Skarbnik Miasta i Gminy Ś., M. P. – były kierownik referatu (...) Przestrzennej i Inwestycji w Urzędzie Miasta i Gminy w Ś., K. K. (1) – redaktor telewizji internetowej – s.tv, i T. P. (1) – były radny.(niesporne) P. inicjatorów referendum jest radny J. M. (1).(niesporne) Po wypełnieniu wymogów formalnych wniosku o referendum, postanowieniem nr (...) Komisarza Wyborczego w K. z dnia 4 października 2012 r. o przeprowadzeniu referendum gminnego w sprawie odwołania Burmistrza Miasta i Gminy Ś. przed upływem kadencji, zarządzono przeprowadzenie referendum w w/ w sprawie i jego datę wyznaczono na niedzielę 18 listopada 2012 r. W dniu wydania postanowienia Komisarza Wyborczego, zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (Dz. U. z 2000 r., nr 88, poz. 985 z późn.zm.), rozpoczęła się kampania referendalna.(vide: postanowienie nr (...) Komisarza Wyborczego w K. z dnia 4 października 2012 r. o przeprowadzeniu referendum gminnego w sprawie odwołania Burmistrza Miasta i Gminy Ś. przed upływem kadencji k. 10-11) W trakcie kampanii referendalnej uczestnicy postępowania wydali w formie publikacji prasowej - ulotkę wyborczą zatytułowaną: „czas na ... referendum Ś. 2012, WIELKA

KSIĘGA (NIESPEŁNIONYCH) OBIETNIC”, stanowiącą jak napisano we wstępnej części ulotki wyborczej „najkrótszy komentarz do dwuletnich rządów M. Z. w Gminie Ś.”. Informacje zawarte w gazetce referendalnej zamieszczono także na stronie internetowej redagowanej przez uczestników postępowania (...) (niesporne, bo przyznane na rozprawie dnia 8.11.2012 r. przez uczestników postępowania J. M., J. K. i T. P.) Ulotkę wyborczą doręczono drogą pocztową także (...).(vide wnioskodawca rozprawa z dnia 8.11.2012 r.) W ulotce wyborczej zamieszczono szereg informacji w tym, że B. M. Z. reklamuje się za publiczne pieniądze i że wydanie specjalne Gazety (...) stanowi ulotkę wyborczą, której koszt to 6.000 zł.(vide str. 5 ulotki wyborczej uczestników postępowania) Wydanie specjalne Gazety (...) (vide k.45-46v), w którym odpowiada się na zarzuty inicjatorów Referendum wydał i wydaje jako miesięcznik Miejsko-Gminny Ośrodek (...) w Ś.(niesporne) Wydanie specjalne ukazało się na początku miesiąca września 2012 r. i formalnie nie stanowi ulotki wyborczej albowiem ukazało się przed rozpoczęciem kampanii referendalnej, stosownie do art. 29 ust 1 ustawy o referendum lokalnym, który przewiduje, że kampania referendalna rozpoczyna się z dniem podjęcia uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego lub postanowienia komisarza wyborczego o przeprowadzeniu referendum i ulega zakończeniu na 24 godziny przed dniem głosowania, a zatem jak twierdzi wnioskodawca nie został naruszony zakaz uczestniczenia na koszt jednostki samorządu terytorialnego w kampanii referendalnej związanej z referendum, jednakże stanowi formę oddziaływania na wyborców w związku z będącą w toku inicjatywą przeprowadzenia referendum. Nie jest jednak prawdą, iż koszt wydania w/w publikacji to 6.000 zł. Uczestnicy w ulotce wyborczej nie powołali źródła wedle którego dokonali wyliczenia w/w kwoty, gdyby to uczynili faktura korygująca byłaby bez znaczenia. Zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 17.10.2012 r. koszt druku publikacji wyniósł 1.599 zł, natomiast zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 5.09.2012 r. koszt kolportażu publikacji wyniósł 585 zł, tj. łącznie 2.184 zł.(vide cyt. wyżej dokumenty k.12-16) Wydanie specjalne Gazety (...) w nakładzie 3 tys. sztuk, zostało doręczone drogą pocztową (...).(niesporne) Ulotka wyborcza wydana przez uczestników (vide jej str. 6) zarzuca co nie jest prawdą, że B. M. Z. sam ustalił dla siebie maksymalne wynagrodzenie w kwocie 10.920 zł. Zarzut stawiany wnioskodawcy jest nieprawdziwy i wprowadza wyborców w błąd a to dlatego, że wynagrodzenie B. jest ustalane przez radnych uchwałą Rady Gminy (vide uchwała Rady Miejskiej Gminy Ś. z dnia 21 grudnia 2010 r., k.17-17v) Zarzut zawarty w gazetce referendalnej wydanej przez uczestników(vide str. 2 ulotki), że natychmiast po wyborach (w wyniku których wnioskodawcę wybrano na urząd Burmistrza Miasta i Gminy Ś.) w ekspresowym tempie sporządza się plany budowy biogazowni bez konsultacji z mieszkańcami, nie potwierdzają dokumenty(k.19-28 akt) Wynika z nich, że procedura budowy biogazowni została wszczęta na długo przed objęciem przez niego stanowiska B.. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, wpłynął do Urzędu Miasta i Gminy w Ś. w dniu 15 lipca 2010 r., postępowanie wszczęto w dniu 19.07.2010 r., podczas gdy obecny B. objął stanowisko w dniu 1 grudnia 2010 r. Pomimo pozytywnych uzgodnień dla decyzji -biorąc pod uwagę stanowisko mieszkańców- B. Z. wydał decyzję negatywną. Zatem nie jest prawdą, że w kwestii budowy biogazowni B. zachował „ekspresowe tempo”, co więcej stanowisko B. jest zupełnie odwrotne, jednocześnie zgodne z wolą mieszkańców. Na str. 5 ulotki referendalnej, uczestnicy postępowania zarzucają wnioskodawcy „umiejętnie przekłamane wyjaśnienia” i jako dowód wskazują że nie jest prawdą, że koszt referendum to kwota 11.500 zł., tymczasem wnioskodawca nigdzie takich danych nie podawał, a w budżecie gminy Ś. na wydatki związane z referendum została zabezpieczona kwota 20.000 zł. (vide uchwała Rady Miejskiej Gminy Ś. o zmianie budżetu na rok 2012 nr (...) z dnia 30 października 2012 r. k.29-37)

Na str. 5 ulotki referendalnej wskazuje się jakoby B. M. Z. podniósł rolnikom podatek i z tego m.in. sfinansował swoją ulotkę wyborczą w postaci wydania specjalnego Gazety (...) tymczasem uchwalanie wysokości zobowiązań podatkowych leży w wyłącznej kompetencji Rady Gminy. Dowodzi powyższego treść uchwały Rady Miejskiej Gminy Ś. (...) z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie obniżenia ceny skupu żyta stanowiącej podstawę wymiaru podatku rolnego na 2012 rok.(vide k.38 akt)

Nie polega na prawdzie zarzut uczestników jakoby B. M. Z. „odwlekał rozwiązania w czasie i rezygnował z pieniędzy przyniesionych na tacy, a także narażał kasę gminy na coraz większe koszty” – vide str.1 i str. 3 ulotki referendalnej(dotyczy wysypiska w G.). Wnioskodawca wykazał, że w roku 2010 r. gmina Ś. składała wniosek do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o dofinansowanie rekultywacji wysypiska. Kosztorys inwestorski wskazywał, że koszt inwestycji to kwota 14,5 mln złotych. Natomiast wniosek złożony był na

kwotę 9 mln 300 tysięcy złotych jeszcze przez poprzednika wnioskodawcy. Różnica wynikała z faktu, iż we wniosku nie ujęto kosztów zabezpieczenia jednej skarpy i wypompowania zbiornika. Konsekwencją przyznania środków było podpisanie umowy, która zakładała konieczność wcześniejszego zabezpieczenia środków finansowych w budżecie. W innym wypadku nie uzyska się kontrasygnaty skarbnika. W związku z tym zachodziła konieczność zabezpieczenia w budżecie kwoty wkładu własnego w wysokości 1,2 mln zł na rok 2011, a w konsekwencji zwiększenia deficytu o kwotę 1,2 mln złotych. Na spotkaniu radnych w dniu 19.08.2011 r. B. Z. złożył wniosek o zwiększenie deficytu i zabezpieczenie wymaganych środków w budżecie gminy, jednak radni zagłosowali przeciwnie. W związku z takim stanowiskiem radnych, B. nie miał podstaw faktycznych do innego działania jak rezygnacja z zawarcia umowy. Wnioskodawca przedłożył jako dowód protokół ze spotkania radnych Rady Miejskiej Gminy Ś. odbytego w dniu 19 sierpnia 2011 r. k.39-41, vide zeznania radnego J. M. z rozprawy z dnia 8.11.2012 r., który brał czynny udział w spotkaniu radnych 19.08.2011 r., a obecnie uważa, że takie spotkania nie powinny mieć miejsca). Podobnie uczestnik postępowania radny J. M., który jak przynajmniej sam wnioskował w 2011 r. o zamknięcie Szkoły Podstawowej w I., a w ulotce referendalnej tak on jak i pozostali uczestnicy postępowania (vide strona 1 ulotki) stawiają zarzut iż B. M. Z. obiecał pozostawić szkołę w I., a następnie szkołę zlikwidował. W 2012 r. Rada Miejska Gminy Ś. a nie wnioskodawca, podjęła uchwałę o likwidacji albowiem jest to wyłączna jej kompetencja.(vide uchwała Rady Miejskiej Gminy Ś. nr (...) z dnia 21 grudnia 2010 r., k. 42 akt) Na stronie 1 ulotki wyborczej wydanej przez uczestników, a zatytułowanej: „...czas na ... referendum Ś. 2012. WIELKA KSIĘGA (NIESPEŁNIONYCH) OBIETNIC” zamieszczono zdjęcie wnioskodawcy sugerujące wyglądem postać (...) (dorysowano wydłużony nos w kształcie drewnianego patyka), co w ocenie wnioskodawcy sugeruje że jest on traktowany jak osoba będąca notorycznym kłamcą, co wedle wnioskodawcy jest formą agitacji i stanowi nieprawdziwą informację, która wymaga sprostowania.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dokumenty złożone przez wnioskodawcę (k.10- 47) i zeznania uczestników postępowania M. Z., J. M. (1), J. K. (1), T. P. (1). Wnioski pełnomocnika uczestników dotyczące przesłuchania świadka J. N., na okoliczność „na okoliczność prawdziwości zarzutów stawianych wnioskodawcy oraz na okoliczność procedur podejmowanych przez organy (...)” oddalono, gdyż świadek (poprzednik wnioskodawcy na stanowisku burmistrza) miałby wypowiadać się na okoliczności wynikające z niepodważalnych dokumentów jak i wynikających z przepisów prawa procedur postępowania organów samorządowych. Wniosek o dowód z dokumentów w postaci protokołów XV i XVI Sesji Rady Gminy i protokołu ze spotkania radnych w dniu 19.08.2011 r. oddalono, gdyż ulotka wyborcza uczestników nie odnosiła się do wnioskowanych dokumentów co więcej wnioskowany protokół jest załączony do wniosku (k.39-40), a wszystkie także do odbioru, co potwierdza na wstępie zeznań J. M. (1). Podobnie wniosek o przesłuchanie świadka M. J. na okoliczność sporządzenia planów budowy biogazowni w H., oddalono gdyż okoliczności wymagające wyjaśnienia (w zakresie koniecznym dla wyjaśnienia zarzutów stawianych wnioskodawcy w ulotce referendalnej) wystarczająco wyjaśniły dokumenty załączone do wniosku jak i zeznania J. M. (1), stąd zasadnym jest argument wnioskodawcy, że zmierza wyłącznie do przedłużania postępowania w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Żądanie wniosku oparte jest o przepis art. 35 ustawy z dnia 15 września 2000r. o referendum lokalnym (Dz. U. z 2000r. Nr 88 , poz. 985) .

W sytuacji gdy wnioskodawca cofnął wniosek w zakresie dotyczącym czterech uczestników postępowania, których nie udało się powiadomić o terminie rozprawy i którzy formalnie nie byli powiadomieni o żądaniu, Sąd na podstawie art. 512§ 1 k.p.c. w związku z art. 355§1 k.p.c. i art. 13§2 k.p.c. oraz w związku z art. 35 ust.2 ustawy o referendum lokalnym, umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym S. G., E. P., M. P. i K. K. (1).

W świetle art. 35 ust. 1 ustawy jeżeli m.in. ulotki będące formą wypowiedzi i agitacji w trakcie kampanii referendalnej zawierają nieprawdziwe dane i informacje, każdy zainteresowany ma prawo złożyć do sądu okręgowego wniosek zawierający żądanie o treści określonej w punktach 1-6 tego przepisu.

Jak wynika z analizy treści powyższego unormowania warunkiem uwzględnienia żądania przez Sąd jest ustalenie, że materiały propagandowe „zawierają nieprawdziwe dane i informacje”

Zadaniem Sądu było zatem dokonanie oceny czy treść sformułowań zawartych w ulotce inicjatorów referendum, których dotyczą zarzuty zawarte we wniosku, mieści się w kategorii nieprawdziwych danych i informacji.

Rozstrzygając ten problem w granicach zarzutów wskazanych we wniosku, Sąd stwierdził, że nie polegają na prawdzie te zarzuty zawarte w ulotce referendalnej uczestników postępowania, które w sposób nie budzący wątpliwości są obalone przez dowód z dokumentów i nie wynikają jedynie z odmiennej interpretacji zainteresowanego uczestnika. Stąd nie jest prawdą, że wydanie specjalnej Gazety (...) kosztowało 6.000 zł., że burmistrz ustalił sobie maksymalne wynagrodzenie, że w sprawie budowy biogazowni zachował ekspresowe tempo, że nie było uzgodnień z mieszkańcami miejscowości H., podczas gdy B. wnioskował przeciwko tej inwestycji, że koszt referendum to kwota 11.500 zł., a zarzut ten jest nieprawdziwy w związku z przypisywaniem wnioskodawcy „umiejtnego przekłamania w wyjaśnieniach” tymczasem wnioskodawca nigdzie takich danych nie podawał, a w budżecie gminy Ś. na wydatki związane z referendum została zabezpieczona kwota 20.000 zł., nadto jakoby wnioskodawca podniósł rolnikom podatek i z tego m.in. sfinansował swoją ulotkę wyborczą w postaci wydania specjalnej Gazety (...). Nie polega na prawdzie zarzut jakoby B. M. Z. „odwlekał rozwiązania w czasie i rezygnował z pieniędzy przyniesionych na tacy, a także narażał kasę gminy na coraz większe koszty” (dotyczy wysypiska w G.). Podobnie zarzut, że B. M. Z. obiecał pozostawić szkołę w I., a następnie ją zlikwidował, podczas gdy jest to wyłączna kompetencja Rady Gminy.

Dlatego też w tym zakresie Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek i zobowiązał uczestników do sprostowania nieprawdziwych informacji zawartych w ulotce referendalnej poprzez zamieszczenie oświadczenia w wydaniu Gazety (...) i na prowadzonej przez uczestników stronie internetowej (...) a także poprzez oświadczenie skierowane do mieszkańców sołectw, które następnie będą zamieszczone przez sołtysów i przewodniczących rad osiedli, w gablotach ogłoszeń, nadto zakazano uczestnikom dalszego rozpowszechniania powyższych informacji.

W pozostałej części wniosek podlegał oddaleniu jako zbyt daleko idący, np. poprzez zamieszczenie sprostowania na portalu społecznościowym www. facebook podobnie w (...) gdyż przekracza on(wniosek w tej jego części) ramy referendum mającego charakter lokalny ograniczony do terenu Miasta i Gminy Ś.. Nie jest także możliwa konfiskata ulotki wyborczej w całości doręczonej drogą pocztową (...). Referendum lokalne jest ustawowym uprawnieniem wspólnoty samorządowej, tak uczestnicy jak i wnioskodawca stawiają sobie zarzuty „lansowania się” w Gazecie (...), czy też sugerowania tego, że wnioskodawca posługuje się kłamstwem, stąd nie jest dopuszczalne by w ramach przepisu art.35 ustawy o referendum lokalnym w danym stanie faktycznym, stosowanie wszystkich przewidzianych w tym przepisie rygorów, w tym dotyczącego zapłaty na rzecz instytucji charytatywnej. Wniosek z pkt 8, interpretujący zdjęcie wnioskodawcy na str. 1 ulotki jako formę agitacji, stanowiącej poprzez dane zdjęcie wnioskodawcy nieprawdziwą informację wymagającą sprostowania nie mieści się w ramach przesłanek z art. 35 ustawy o referendum lokalnym, w ocenie sądu można rozważać go jako naruszenie dóbr osobistych wnioskodawcy(choć trudno przesądzać z góry o skuteczności takiego żądania)

Powołany wyżej przepis art. 35 ust. 1 ustawy o referendum lokalnym odnosi się bowiem tylko i wyłącznie do nieprawdziwych danych i informacji a nie wniosków czy ocen zawartych w materiałach wyborczych. Tylko fakt ma charakter obiektywny, natomiast każda ocena jest subiektywna w zależności od punktu widzenia osoby dokonującej oceny.

Nie można nikomu zabronić wyrażania swoich sądów i dokonywania ocen o ile nie naruszają one dóbr osobistych innych osób. Jednakże nawet naruszenie dóbr osobistych, o ile nie wyczerpuje przesłanek z art. 35 ustawy o referendum lokalnym, nie podlega ochronie na podstawie tego przepisu, który jako norma szczególna nie może być interpretowany rozszerzająco (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 1.10.1998r., I A Cz 972/98).

Z tych względów i z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 13§2 k.p.c. w pozostałej części wniosek oddalono.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do treści rozstrzygnięcia, które nie uwzględnia żądanie wniosku w całości.(art.520 § 1 k.p.c.)

Sędzia

Jan Bartniak

Sygn. akt I Ns 130/10

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2010 r.

Sąd Okręgowy w K. I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Krzyżak

Protokolant st. sekr. sąd. Małgorzata Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 9.11.2010 r. w K.

na rozprawie rozpoznał sprawę

z wniosku S. T. (1)

przy udziale R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (1), W. M. (1), J. P., B. P., K. S., W. W. (1) i W. W. (2)

- skarga w trybie art. 72 Ordynacji Wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw

postanawia:

1.

Nakazać R. G. (1) sprostować nieprawdziwą informację zawartą w Kurierze (...) z dnia 12.10.2010r. poprzez złożenie oświadczenia następującej treści:

„R. G. (1) prostuje nieprawdziwą informację, że S. T. (1) w umowie dzierżawy świetlicy w O. zobowiązał gminę do zapłaty osobie dzierżawiającej 60 000-zł.- i za to przeprasza” i opublikować powyższe sprostowanie na stronie powidzkiej Kuriera (...) w najbliższym wydaniu tj 16.11.2010r.

2.

Nakazać uczestnikom R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (1), W. M. (1), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2) sprostować nieprawdziwe informacje zamieszczone w ulotce rozprowadzanej od 28.10.2010r. na terenie gminy P., zatytułowanej (...) poprzez złożenie oświadczenia następującej treści:

„R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (1), W. M. (1), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2) prostują nieprawdziwe informacje:

- że S. T. (1) w umowie dzierżawy świetlicy w O. zobowiązał gminę do zapłaty osobie dzierżawiającej 60 000-zł.

- że prywatną drogę w P. wyceniono na około 400 000-zł - i za to przepraszają"

i opublikować powyższe sprostowanie w ciągu 48 godzin w ulotce informacyjnej w ilości 600 sztuk skierowanej do (...), rozpowszechnionej za pośrednictwem Poczty Polskiej -placówki w P..

3.

Zakazać uczestnikom rozpowszechniania powyższych informacji.

4.

Oddalić wnioski w pozostałym zakresie.

5.

Kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

M. Krzyżak

Sygn. akt I Ns 130/10

UZASADNIENIE

Wnioskodawca S. T. (1) wystąpił z wnioskiem do Sądu o zobowiązanie uczestników: R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (2), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2) do usunięcia skutków naruszeń dóbr osobistych wnioskodawcy polegających na zniesławieniu, oczernianiu pomawianiu, rozpowszechnianiu nieprawdziwych informacji o nim i jego działalności politycznej.

Wnioskodawca wniósł o:

- zakazanie rozpowszechniania takich informacji, nakazanie sprostowania nieprawdziwych informacji zawartych w ulotce najpóźniej do dnia 16.11.2010 r. poprzez złożenie oświadczenia następującej treści: „Zawiadamiamy (...), że rozpowszechniane przez nas informacje na temat S. T. (1), zamieszczone w ulotkach rozprowadzanych od dnia 28.10.2010 r. są tendencyjne, kłamliwe, nieautentyczne, obraźliwe, z premedytacją nastawione na wyrobienie złej opinii wśród mieszkańców, mające na celu manipulowanie wyborcami, aby w zbliżających się wyborach byli oni przeciwko kandydaturze S. T. (1) na wójta Gminy P..

- nakazanie przeproszenia wnioskodawcy poprzez opublikowanie oświadczenia na stronie powidzkiej (...) najpóźniej 16.11.2010 r. o następującej treści: „R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (2), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2) przepraszają pana S. T. (1) - kandydata na wójta Gminy P. za rozpowszechnianie pomówień i kłamliwych treści w ulotkach wyborczych, mających na celu zdyskredytowanie osoby S. T. (1) w oczach (...)”.

„Ponadto R. G. (1) przeprasza pana S. T. (1) za zamieszczenie w (...) z dnia 12.10.2010 r. nieprawdziwych informacji o podobnym charakterze jak w ulotce”.

W punkcie 4 wystąpił o upoważnienie go do opublikowania oświadczeń na koszt uczestników, gdyby nie dostarczyli wyżej wymienionych materiałów do Poczty Polskiej w P. i (...) do godziny 10.00 dnia 12.11.2010r.

W punkcie 5 wniósł o nakazanie uczestnikowi R. G. wpłacenia 10.000 zł, pozostałym uczestnikom po 5.000 zł na rzecz Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w P., modyfikując to żądanie przez zobowiązanie (...) w P. do przeznaczania zasądzonych kwot na zasiłki celowe.

W uzasadnieniu podniósł, że z dniem 20.09.2010 r. rozpoczęła się kampania wyborcza w wyborach samorządowych 2010 r. Wnioskodawca i R. G. (1) są kandydatami na stanowisko wójta. W dniu 12.10.2010 r. w gazecie (...) R. G. (1) udzielił wywiadu, w którym naruszył dobra osobiste wnioskodawcy przez podanie do publicznej wiadomości nieprawdziwych informacji:

- przez ostatnie 4 lata radni K. pod przywództwem p. T.

- poza tym nie zapominajmy, że S. T. poprzez swoje nieudolne decyzje naraził Gminę P. na potężne straty (...) przez przegrany proces ze Stowarzyszeniem (...) w O. 550.000 zł (...)

- oprócz tego zawarł umowę dzierżawy w świetlicy w O., w której zobowiązał gminę do zapłaty osobie dzierżawiającej 60.000 zł. Umowę udało się renegotjować i zapobiec wypłacie kwoty

- zawarł również wieloletnią niekorzystną umowę dzierżawy hotelu w P. i powidzkich Ł., których niestety nie udało się rozwiązać

W ulotce natomiast zawarto nieprawdziwe informacje polegające na stwierdzeniach:

- przypomnijmy jeszcze rewelacyjne osiągnięcia pana S. T. (1), które naraziły naszą gminę na potężne straty: przegrany proces z (...) w O. - 550.000 zł,

- zobowiązanie gminy do zapłaty osobie dzierżawiającej budynek w O. kwoty 60.000 zł,

- zawarcia bardzo niekorzystnej wieloletniej umowy dzierżawy hotelu w P. i powidzkich Ł.,

- wymienić należy też nieuzasadnione zobowiązanie się przez wójta T. do wykupu przez Gminę P. prywatnej drogi w P., wycenionej na około 400.000 zł.

To szeroki wachlarz zasług jak na człowieka kreującego się na dobrego gospodarza i samorządowca.

- Chcieliśmy przypomnieć, że p. T. po wygranych przez R. G. wyborach szybko spłacił podobną pożyczkę w kwocie 1.000.000 zł, pozostawiając Gminę P. z pustą kasą i kredytem bankowym 142.000 zł, celowo utrudniając nowemu wójtowi rozpoczęcie kadencji i uniemożliwiając niezwłoczną realizację zadań gminy.

Na rozprawie w dniu 8 i 9 listopada 2010r odgraniczył żądanie sprostowania tej wypowiedzi jedynie do stwierdzenia, że „pozostawił Gminę P. z pustą kasą”.

Wnioskodawca stwierdził, że przewodniczącym klubu radnych K. był i jest radny G. N., a wnioskodawca nigdy nie był członkiem radnych K. i nigdy mu nie przewodniczył.

Odnosnie narażenia na potężne straty Gminę P., wnioskodawca stwierdził, że gmina była pozwana i była reprezentowana przez radcę prawnego K. K. (3), a nie przez wnioskodawcę. W wyniku wyroku Sądu Apelacyjnego w P. Gmina P. uzyskała realne nakłady będące własnością (...) w O. o wartości 421.000 zł, których część (...) odkupiło w październiku 2006 r. za kwotę 130.820,60 zł. Straty to są koszty sądowe, wpis, odsetki i koszty wynagrodzenia adwokata i komornika na kwotę 146.728,90 zł. W związku z tym strata w wysokości 550.000 zł jest niezgodna z prawdą.

Odnosnie zapłaty osobie dzierżawiającej budynek w O. kwoty 60.000 zł stwierdził, że brak jest w umowie postanowień o zobowiązaniu tej treści. Zgoda gminy na remont świetlicy i pokrycie ewentualnych kosztów zależna była od przedłożenia kosztorysu wstępnego, z czego J. R. się nie wywiązał. R. G. w dniu 7.09.2007 r. zawarł porozumienie z J. R., w którym zobowiązał się w imieniu Gminy P. do zapłaty nakładów poniesionych na remont świetlicy na kwotę 15.000 zł, tym samym to R. G. naraził gminę na stratę, a nie wnioskodawca.

Odnosząc się do wypowiedzi „o zawarciu bardzo niekorzystnej umowy dzierżawy Ł. i hotelu w P.”,- to stwierdził, że Sąd Rejonowy w S. i Sąd Okręgowy w K. w swoich uzasadnieniach wyroków nie podzielił zdania R. G. i zdaniem wnioskodawcy umowy te nie były niekorzystne.

Ustosunkowując się do zarzutu zobowiązania się wójta T. do wykupu przez Gminę P. prywatnej drogi w P. na kwotę 400.000 zł wnioskodawca stwierdził, że z decyzji zatwierdzającej projekt podziału nieruchomości położonej w P. wynika, że działka (...) została przeznaczona pod drogę, a wypłata ewentualnego odszkodowania za grunty nastąpi w drodze rokowań. Sprawa o odszkodowanie stała się bezprzedmiotowa po decyzji SKO K. z dnia 23.12.2008 r., która uchyliła zapis o odszkodowaniu. W decyzji brak jest adnotacji o wykupie za 400.000 zł. Nieprawdą jest także to, by wnioskodawca kończąc kadencję pozostawił Gminę P. z pustą kasą, gdyż z zarządzenia nr (...) wójta Gminy P. z dnia

19.03.2007 r. w sprawie sprawozdania z wykonania budżetu Gminy P. za 2006 r. wyraźnie wynika, że zostało do rozdysponowania ponad 1.200.000 zł.(k.12 akt)

Na rozprawie w dniu 9.11.2010 r. wnioskodawca zmienił żądanie w punkcie 2 w ten sposób, że ulotki miały być rozdane przez Poczta Polska - placówkę w P. w ilości 870 sztuk, przez Poczta Polska placówkę w O. w ilości 123 sztuki.

Uczestnicy wnieśli o oddalenie wniosku.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Nie ulega wątpliwości, że ulotka podpisana przez uczestników jest materiałem wyborczym prowadzonym w ramach kampanii wyborczej i agitacji, jak również wywiad, którego udzielił R. G. (1) na łamach gazety (...)/ (...) w dniu 12.10.2010 r. Okoliczność ta nie była sporna. Uczestnik R. G. (1) potwierdził fakt udzielenia wywiadu tej treści. Wnioskodawca i uczestnik R. G. są kandydatami na stanowisko Wójta Gminy P..

Wniosek więc należało rozpatrzyć w oparciu o przepis art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 12.04.2001 r. Ordynacja Wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.(tekst jedn. Dz.U.03.159.1547)

Zgodnie z wyżej cytowanym przepisem, jeżeli materiały wyborcze zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat na radnego lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego, ma prawo wnieść do sądu wniosek o wydanie orzeczenia określonej treści. Skoro wnioskodawca zarzucił podanie nieprawdziwych informacji, zadaniem Sądu było ustalenie, czy podane informacje są prawdziwe czy też nie. Przy czym na uczestnikach ciążył dowód wykazania prawdziwości informacji. Przy dokonywaniu oceny Sąd kierował się zasadą, że tylko fakt ma charakter obiektywny i jako taki może być oceniany w kategorii prawdy czy fałszu. Odnosząc się kolejno do zarzutów wnioskodawcy o nieprawdziwość informacji należy stwierdzić, że:

wypowiedź „Przez ostatnie 4 lata radni K. pod przywództwem p. T.” - nie jest stwierdzeniem faktu, a oceną dominującej roli jaką pełni S. T. wśród osób zrzeszających się wokół (...). Z zeznań R. G. wynika, że nie utożsamia słowa przywództwo z przewodnictwem komitetowi wyborczemu (...). Zdaniem Sądu w ramach prowadzonej kampanii wyborczej takie sformułowania, oceniające rolę i pozycję S. T. wśród radnych (...) mieszczą się w ramach prowadzonej kampanii wyborczej. Uczestnik nie stwierdził, że wnioskodawca S. T. jest przewodniczącym Klubu (...), a jedynie przedstawił własną ocenę zajmowanej pozycji wśród radnych (...) przez wnioskodawcę. Z tych też powodów Sąd uznał, że w tym zakresie wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Informacja , że „S. T. poprzez swoje nieudolne decyzje naraził Gminę P. na poważne straty, przegrany proces ze Stowarzyszeniem (...) w O. na kwotę 550.000 zł”- w ocenie Sądu jest prawdziwa. W czasie kadencji S. T. toczyła się sprawa z powództwa Stowarzyszenia (...) w O. przeciwko Gminie P., która zakończyła się wydaniem wyroku zasądzającego od Gminy P. na rzecz powodów kwoty 421.000 zł. Jak wynika z przedłożonego pisma Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w K. z dnia 23.02.2005 r., Gmina P. z tytułu tego procesu była zobowiązana do zapłaty kwoty łącznie z kosztami egzekucyjnymi około 545.895 zł. (k. 72 -73, 109 akt). W ocenie Sądu w uczestnicy sposób dostateczny wykazali prawdziwość tej informacji, a uiszczenie tej kwoty spowodowało straty dla Gminy. Natomiast określenie „nieudolne decyzje”, czy też „ potężne straty* należy zakwalifikować jako stwierdzenia ocenne, do których uczestnicy mają pełne prawo w ramach toczącej się kampanii wyborczej. Wnioskodawca winien liczyć się z tym, że w ramach kampanii mogą padać stwierdzenia ostre, krytyczne oceniające jego działania w okresie pełnienia funkcji wójta Nie można uznać, że ta wypowiedź naruszyła jego dobra osobiste.

Okoliczność wykazywana przez wnioskodawcę, że w późniejszym okresie to jest w dniu 18.10.2006r .zawarto akt notarialny, gdzie Stowarzyszenie (...) nabyło od Gminy P. zabudować działki gruntu za kwotę 130.820,60zł. - nie niweczy prawdziwości wypowiedź dotyczącej narażenia na straty Gminy P. z tytułu przegranej sprawy (k.45-48).

Kolejna wypowiedź R. G. „zawarł umowę dzierżawy świetlicy w O., w której zobowiązał Gminę do zapłaty osobie dzierżawiającej kwoty

60.000 zł” - Sąd uznał za nieprawdziwą częściowo, to znaczy tylko w tym zakresie, w jakim podano, że z umowy dzierżawy wynika zobowiązanie Gminy do zapłaty osobie dzierżawiającej 60.000zł. Wnioskodawca jak i uczestnicy złożyli dokumenty na tę okoliczność: umowę dzierżawy z dnia 30.05.2006r., aneks z dnia 20.07.2006r. oraz pisma skierowane do J. R. (dzierżawcy) i do wójta, porozumienie z dnia 7.09.2007r. (k.26-30 akt).

Z treści przedłożonej umowy dzierżawy nie wynika, aby takie zobowiązanie istniało. Z kolei pisma, jakie dzierżawca kierował do ówczesnego wójta S. T. jak i odpowiedź na nie, nie były elementem umowy dzierżawy i nie nakładały zobowiązania Gminy do zapłaty 60.000zł. Jak wynika z przedłożonych pism, S. T. wyraził zgodę na dokonanie remontu przez dzierżawcę z zastrzeżeniem, że przed rozpoczęciem prac należy przedłożyć wstępny kosztorys, a dokładne rozliczenie kosztów nastąpi na podstawie kosztorysu powykonawczego. Mając więc na uwadze przedłożone dokumenty Sąd uznał, że uczestnik podał nieprawdziwą informację, którą należało sprostować.

Jako wypowiedź typowo oceną Sąd przyjął stwierdzenie, „że wnioskodawca zawarł również wieloletnią niekorzystną umowę dzierżawy hotelu w P. i powidzkich Ł., których niestety nie dało się rozwiązać”. Wnioskodawca przedłożył na tę okoliczność uzasadnienia wyroków podnosząc, że są dowodem na to, że zawarte umowy były korzystne (k. 51-61v akt). Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy z przedłożonych uzasadnień wyroków nie wynika, by umowy te były korzystne dla Gminy P.. Przedmiotem rozstrzygnięcia Sądów nie było ustalenie czy umowy są korzystne czy też. Pozwy dotyczyły ustalenie wypowiedzenia umowy dzierżawy za bezskuteczną, ustalenie istnienia umowy dzierżawy i ustalenia nieważności § 21 pkt. 2 umowy dzierżawy. Należy jednak zaznaczyć, że wypowiedź ta dotyczy jedynie oceny, a nie faktu. Zdaniem Sądu uczestnik ma Pełne prawo do wypowiadania swoich ocen odnośnie zawartych wcześniej

umów dzierżawy i tym samym prawo do krytykowania działań poprzedniego wójta. Te sformułowania mieszczące się w granicach dopuszczalnej krytyki w ramach prowadzonej kampanii wyborczej. Wobec czego Sąd uznał, że brak jest przesłanek do sprostowania tej informacji i przeproszania za nią.

Przechodząc do omawiania informacji zawartych w ulotce, które zdaniem wnioskodawcy są nieprawdziwe, to część tych informacji jest powtórzeniem wypowiedzi R. G. zawartych w wywiadzie. Wypowiedzi te zostały już wyżej szczegółowo omówione i ocenione przez Sąd i jedynie w jednym przypadku uznano, że informacja jest nieprawdziwa. Dotyczyła ona to, „że z umowy dzierżawy wynika zobowiązanie Gminy do zapłaty osobie dzierżawiającej 60.000zł.”

Z kolei następane stwierdzenia, które znalazły się w ulotce to:

- nieuzasadnione zobowiązanie się przez wójta T. do wykupu przez Gminę P. prywatnej drogi w P., wycenionej na około 400.000 zł. To szeroki wachlarz zasług jak na człowieka kreującego się na dobrego gospodarza i samorządowca.

- chcieliśmy przypomnieć, że p. T. po wygranych przez R. G. pozostawił Gminę P. z pustą kasą, celowo utrudniając nowemu wójtowi rozpoczęcie kadencji.

Stwierdzenie „nieuzasadnione zobowiązanie się przez wójta T. do wykupu przez Gminę P. prywatnej drogi w P., wycenionej na około 400.000 zł”, należy uznać za nieprawdziwe, jedynie co do podania wysokości kwoty. Uczestnik nie przedłożył żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że na taką kwotę droga została wyceniona. Natomiast prawdą jest, że S. T. w dniu 6.08.2003 r. wydał decyzję, w uzasadnieniu której napisał, że ustalenie formy, ewentualnie wysokości odszkodowania za grunty wydzielone przez drogi, nastąpi w drodze rokowań pomiędzy właściwym organem a właścicielem gruntu objętego podziałem. Wprawdzie ta część uzasadnienia została decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. z dnia 23.12.2008 r. uznana za nieważną (k. 42-44 akt).- jednak należy uznać za prawdziwe stwierdzenie, że wójt niezasadnie zobowiązał się do wykupu prywatnej drogi. To, że była to decyzja błędna potwierdziła decyzja SKO w K.. Natomiast uczestnicy nie wykazali, prawdziwości twierdzenia, że droga została

wyceniona na 400.000zł. Wobec czego w tym zakresie, co do wysokości wycenionej kwoty należało sprostować podaną informację.

Odnośnie stwierdzenia, że p. T. pozostawił Gminę P. z pustą kasą, to zdaniem Sądu Okręgowego, nie należy tego interpretować w sposób ściśle dosłowny i matematyczny, przyjmując że Gmina P. miała na koncie „0” zł. Uczestnik R. G. w swoich zeznaniach potwierdziła fakt, że już po przegranych wyborach S. T., na wniosek odchodzącego ze stanowiska wójta, została podjęta niczym nieuzasadniona uchwała, w której zobowiązano się do spłaty całej kwoty pożyczki z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska w wysokości 1.019.000 zł. mimo, że pożyczka była rozłożona na raty i nie została wypowiedziana. Sytuacja ta doprowadziła do tego, że w chwili objęcia funkcji przez nowego wójta, budżet Gminy został uszczuplony o poważną i znaczącą kwotę około 1.100.000 zł, pozostała więc stosunkowo niewielka kwota 200.000 zł, przy czym na Gminie ciążyły zobowiązania już wymagalne. Na tę okoliczność uczestnicy przedłożyli dokument Rb- 28S (k. 100-101 akt) i wyciąg/ zestawienia rachunku (k.74-77 akt). W ocenie Sądu takie postępowanie spowodowało, że Gmina P. została pozbawiona poważnych środków finansowych. Stwierdzenie „o pustej kasie” wobec powyższych ustaleń należy uznać za prawdziwe. Sąd nie miał obowiązku matematycznego i szczegółowego ustalania wysokości aktywów i pasywów- a jedynie na podstawie zaofiarowanych dowodów uznać wypowiedź za prawdziwą lub nie. Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd uznał, że brak jest przesłanek do nakazania uczestnikom sprostowania tej informacji.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się o zeznania wnioskodawcy u uczestników (k.87-89 akt) oraz przedłożone do akt dokumenty. Wiarygodność przedłożonych dokumentów nie została przez wnioskodawcę ani uczestników Podważona, Sąd uznał je również za wiarygodne.

W ocenie Sądu zasadne jest sprostowanie wyłącznie tych informacji, które zostały uznane za nieprawdziwe i to nie w formie i treści wskazanej przez wnioskodawcę. Treść sprostowań określona we wniosku jest ogólnikowa, nieprecyzyjna i nieadekwatna do poziomu naruszenia dóbr osobistych i podanych informacji. We wniosku wskazana treść sprostowania jest zabarwiona emocjonalnie i znalazły się w niej subiektywne oceny wnioskodawców. Z uwagi na żądanie, by opublikowanie oświadczenia nastąpiło w najbliższym wydaniu (...) to jest 16.11.2010r. orzeczono jak w punkcie 1 postanowienia . Sąd w tym przypadku nie mógł wyjść poza żądanie wnioskodawcy, z urzędu nakazując opublikowanie oświadczenia w innej prasie.

Skoro nieprawdziwe informacje zostały podane w ulotce reklamowej, to sprostowanie tych nieprawdziwej informacji powinno być umieszczone wyłącznie w formie ulotki skierowanej do (...). Ilość ulotek ustalono w oparciu o wyjaśnienia uczestnika który przyznał, że poprzednie ulotki została rozpowszechniona w ilości 500-600 sztuk (punkt 2 postanowienia).

Również za zasadny Sąd uznał wniosek o zakazanie rozpowszechniania nieprawdziwych informacji wymienionych w punkcie 1 i 2 postanowienia i na podstawie art.72 ust.1 pkt 1 orzeczono jak w punkcie 3.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił wniosek z uwagi na uznanie, że pozostałe wypowiedzi zawarte w wywiadzie oraz zamieszczone w ulotce wyborczej nie są informacjami nieprawdziwymi. Uznał, że żądanie nakazania wpłacenia przez uczestników określonych kwot na rzecz instytucji charytatywnej jest nieadekwatne do ciężaru naruszeń uczestników. Sąd oddalając wniosek w przedmiocie upoważnienia wnioskodawcy do opublikowania oświadczeń miał na uwadze treść art. 73 ust.1 i 3 ustawy z dnia 12.04.2001 r. Ordynacja Wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw. Z treści w/w przepisu wynika wprost, że w razie odmowy lub niezamieszczenia sprostowana, Sąd na wniosek zainteresowanego zarządza opublikowanie sprostowania w trybie egzekucyjnym, na koszt zobowiązanego.

Wnioskodawca natomiast błędnie sformułował to żądanie, uzależniając je od złożenia przez uczestników materiałów do opublikowania Biorąc pod uwagę stopień naruszeń -podania nieprawdziwych informacji oraz wynik sprawy Sąd uznał, że nakazanie sprostowania tych informacji, zamieszczenia przeprosin oraz zakazanie rozpowszechniania (art. 72 ust.1 pkt 1, 3, 5) w formie określonej punkcie 1 i 2 postanowienia, jest w pełni wystarczające, czyni zadość żądaniu, i jest adekwatne do stopnia naruszeń.

O kosztach orzeczono zgodnie z art.2 ust.2 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta z dnia 20.06.2002(Dz.U.02.113.984 ze zm.) w zw. z art. 204 ustawy z dnia 16.07.1998r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików wojewódzkich tekst jedn.(Dz.u.03.159.1547 ze zm.) - obciążając nimi Skarb Państwa.

Sędzia

M. Krzyżak

Sygn. akt XV Ns 99/02

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2002r.

Sąd Okręgowy w P. Órodek (...) w K.

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Marciniak

Protokolant: pom. sekr. sąd. Dorota Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2002r. w K.

rozprawie

sprawy z wniosku W. H.

z udziałem J. M. (3)

o wydanie orzeczenia w trybie ustawy ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw

postanawia:

1. Nakazać J. M. (3) aby na własny koszt zamieścił w dzienniku Gazeta (...) w ciągu 48 godzin od wydania orzeczenia sprostowanie nieprawdziwej informacji zawartej w artykule ze strony 1 numeru 38 z 17 września 2002 r. zatytułowanej "D.-H. kontra (...)" w następujący sposób: prostuję zawartą w treści artykułu "D.-H. kontra (...)" nieprawdziwą informację jakoby W. H. twierdził "że lewica to partia emerytów i jej z nimi nie po drodze".
2. Oddalić skargę w pozostałym zakresie.
3. Zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę 250 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Mirosława Marciniak

Sygn. akt XV Ns 99/02

UZASADNIENIE

Wnioskodawca W. H. wniósł w trybie art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. ordynacji wyborczej do rady gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz.U.Nr 95, poz. 602 z późn. zm.) o nakazanie J. M. (3) sprostowania na

pierwszej stronie tygodnika "Gazeta (...)" informacji jakoby wnioskodawca twierdził "że lewica to partia emerytów i jej z nimi nie po drodze" oraz, że "kolaborują z częścią ludzi o poglądach prawicowych", a nadto o nakazanie J. M. (3) przeproszenia na łamach tygodnika "Gazeta (...)" wnioskodawcy za określenie iż "kolaboruje z częścią ludzi o poglądach prawicowych".

Wniosek swój uzasadnił tym, że uczestnik J. M. (3) obecny burmistrz Miasta S. i kandydat w zbliżających się wyborach na fotel burmistrza, na łamach tygodnika "Gazeta (...)" w dniu 17 września 2002r. w rozmowie z dziennikarzem Gazety oświadczył, że wnioskodawca twierdzi "że lewica to partia emerytów i jej z nimi nie po drodze". Oświadczenie to jest nieprawdziwe i zmierza do celowego wprowadzenia wyborców w błąd. W najbliższych wyborach będzie kandydował na radnego Rady Miasta S.. Nigdy nie używał i nie wypowiadał publicznie poglądu, że lewica to partia emerytów i że z nimi nie jest jemu po drodze. Podanie przez J. M. (3) w (...) prasie lokalnej, czytanej przez dużą część mieszkańców S., w tym również przez wyborców wnioskodawcy nieprawdziwej informacji, stanowi niewątpliwie element nieeleganckiej gry wyborczej. O ujemnych skutkach nieprawdziwej informacji podanej w dniu 17.09.2002r. świadczą między innymi telefony, jakie otrzymuje od swoich wyborców, którzy przyjęli wypowiedź burmistrza J. M. (3) za prawdziwą i mają z tego tytułu pretensje.

Oburzające i naruszające dobra osobiste wnioskodawcy jest także stwierdzenie burmistrza J. M. (3) iż "kolaboruje z częścią ludzi o poglądach prawicowych". To stwierdzenie obraża wnioskodawcę w sposób świadomy i związane jest niewątpliwie z prowadzoną przez uczestnika kampanią wyborczą.

Uczestnik postępowania J. M. (3) wniósł o oddalenie skargi powołując się na braki formalne i merytoryczne skargi.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Strony są kandydatami na radnych w obecnej kampanii wyborczej. Kampania wyborcza rozpoczęła się z dniem 27 sierpnia 2002r. tj. z dniem ogłoszenia rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2002r. w sprawie zarządzenia wyborów do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz.U.Nr 134/02 poz. 1125) - art. 65 ordynacji wyborczej.

W. H. zawiesił członkostwo w partii (...). Obecnie jest jednym z założycieli i członkiem Komitetu Wyborczego Wyborców S. Ponad Podziałami i kandydatem tego Komitetu na radnego. Kandydatem na radnego został w dniu 27 września 2002r., bowiem w tym dniu Miejski Komitet Wyborczy w S. zarejestrował go jako kandydata na radnego.

Celem podania do publicznej wiadomości faktu utworzenia Komitetu Wyborczego wnioskodawca złożył komunikat w miejscowym tygodniku "Gazecie (...)", a następnie na prośbę dziennikarza W. M. (2) udzielił informacji dotyczącej tego komitetu.

W ślad za tym komunikatem i informacją złożoną przez W. H., dziennikarz W. M. (2) zwrócił się do burmistrza J. M. (3) o komentarz do stanowiska W. H..

Na podstawie uzyskanych informacji w Gazecie (...) numer 38 z dnia 17 września 2002r. został opublikowany artykuł "D. - H. kontra (...). Autor artykułu zacytował w nim wypowiedź J. M. (3) między innymi "Teraz obaj twierdzą, że lewica to partia emerytów i jej z nimi nie po drodze. To jaką lewicę reprezentowali oni wówczas, że teraz kolaborują z częścią ludzi o poglądach prawicowych?".

W. H. zaprzeczył, że nigdy i nigdzie nie wypowiadał takich słów, a publikacja zawiera tylko stwierdzenia J. M. (3) i jest nieprawdziwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: artykuł w Gazecie (...) (k.4), potwierdzenie zgłoszenia do rejestracji listy kandydatów na radnych (k.5), protokół rejestracji listy kandydatów na radnych (6-7), zeznań świadka W. M. (2) (k. 18), zeznań wnioskodawcy (k.16-17), zeznań uczestnika postępowania (k.17-17v).

W świetle powyższych ustaleń nie budzi wątpliwości, że wypowiedź uczestnika postępowania miała miejsce w okresie kampanii wyborczej i w tym też czasie została opublikowana w Gazecie (...). Treść artykułu dotyczy kampanii

wyborczej. Wprawdzie W. H. w dniu 17 września 2002r. tj. w dniu publikacji wypowiedzi uczestnika postępowania nie był jeszcze kandydatem, ale podejmował czynności związane z kampanią wyborczą m.in. utworzył komitet wyborczy, udzielił informacji w prasie o jego utworzeniu.

W tej sytuacji w ocenie Sądu jego czynności były elementem kampanii wyborczej i po uzyskaniu rejestracji na kandydata na radnego podlega ochronie przepisem Ordynacji wyborczej.

Art. 72 Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików wojewódzkich (Dz.U.Nr 95 z 1998 r. poz. 602) dotyczy podawanych w materiałach odnoszących się do kampanii wyborczej faktów, a nie wniosków czy ocen opartych na tych faktach. Tylko fakt ma charakter obiektywny. Każda ocena jest subiektywna, w zależności od punktu widzenia osoby dokonującej oceny (patrz: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia

1.10.1998 r., I Acz 972/98 - OSA 2000 (4/16).

Przedmiotowa publikacja w części "Teraz obaj twierdzą że lewica to partia emerytów i i jej z nimi nie po drodze" w kontekście tego artykułu podaje fakt jakoby wnioskodawca tak twierdził. Informacja ta jest nieprawdziwa. Wnioskodawca zaprzeczył jakoby wypowiadał takie słowa. Także świadek W. M. (2) zeznał, że artykuł oddaje sens wypowiedzi J. M. (3), że to co jest w cudzysłowie jest to wypowiedź burmistrza.

Uczestnik postępowania nie zaprzeczył tej wypowiedzi, przyznał, że czytał publikację, ale nie zastanawiał się nad treścią tego artykułu i nie zastanawiał się czy są to jego słowa, czy też dopisek dziennikarza. Skoro uczestnik postępowania twierdził, że w tym wywiadzie dokonywał oceny postępowania członka partii (...) W. H., to ciężar wykazania tego faktu obciążał uczestnika, a czego w świetle zgromadzonego materiału nie wykazał i dlatego na podstawie art. 72 ust. 1 pkt 3 Ordynacji wyborczej Sąd nakazał w tej części sprostować tą informację jako nieprawdziwą (pkt 1 postanowienia).

Wypowiedź w pozostałym zakresie, a mianowicie "To jaką lewicę reprezentowali oni wówczas, że teraz kolaborują z częścią ludzi o poglądach prawicowych?" w kontekście tej publikacji jest dokonana przez uczestnika postępowania oceną, wprost zawierającą pytanie i dlatego zdaniem Sądu nie spełnia przesłanek z art. 72 Ordynacji wyborczej i w tej części wniosek należało oddalić jako bezzasadny.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 13 §2 kpc.

Sędzia

Mirosława Marciniak

Sygn. akt I Ns 46/98

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 1998r.

Sąd Wojewódzki w K., Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSW Maria Dorywalska

Protokolant sek. sąd. Danuta Przybyłowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 września 1998r. w K.

na rozprawie

sprawy z wniosku Z. M. (1)

przeciwko Z. G.

o orzeczenie konfiskaty, wydanie zakazu i odszkodowanie

postanawia:

I. Orzec konfiskatę ulotek pt. "Oświadczam, że Z. M. (1) jest kłamcą".

II. Zakazać publikowania danych i informacji zawartych w w/w ulotce dotyczącej Z. M. (1).

III. Nakazać sprostowania informacji o Z. M. (1) i przeproszenie go w formie wydania i rozplakatowania na terenie Gminy T. 1000 sztuk (jeden tysiąc sztuk) ulotek o formacie A 5 o następującej treści: "Przepraszam Pana Z. M. (1), iż nazwałem go kłamcą za to, że w biuletynie (...) ukazały się krytyczne informacje na temat wybudowanej oczyszczalni ścieków. Odwołuję twierdzenie, że Z. M. (2) jest kłamcą i publicznie go za to przepraszam".

IV. Nakazać uczestnikowi Z. G. wpłacenie kwoty 5000 zł na rzecz Domu Dziecka w (...), w terminie 1 miesiąca, od uprawomocnienia się przedmiotowego postanowienia.

V. W pozostałym zakresie wniosek oddalić.

VI. Zasądzić od uczestnika Z. G. na rzecz wnioskodawcy Z. M. (1) kwotę 400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

/-/ M. Dorywalska

Ns 46/98

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z. M. (1) wystąpił przeciwko uczestnikowi postępowania Z. G. z wnioskiem o orzeczenie konfiskaty ulotki pt. "Oświadczam! Z. M. (1) jest kłamcą", o zakazanie publikowania takich danych i informacji zawartych w w/w ulotce dotyczącej Z. M. (1), o nakazanie sprostowania informacji o Z. M. (1) oraz go przeproszenie w formie wydania i rozplakatowania na terenie gminy T. 1000 sztuk ulotek formatu A5 o następującej treści "Przepraszam pana Z. M. (1), iż nazwałem go kłamcą za to, że w biuletynie T. ukazały się krytyczne informacje na temat wybudowanej oczyszczalni ścieków. Odwołuję twierdzenie, że Z. M. (1) jest kłamcą i publicznie go przepraszam". Nadto wnioskodawca wniósł o nakazanie uczestnikowi wpłacenia kwoty 10.000 zł na rzecz Domu Dziecka w (...) oraz o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwoty 10.000 zł tytułem odszkodowania oraz o zasądzenie kosztów postępowania w kwocie 3.000 zł. W uzasadnieniu wniosku Z. M. (1) podnosił, że w dniu 24 września br. uczestnik Z. G. pełniący funkcję B. Gminy i Miasta T. rozpoczął kolportaż na terenie T. i okolic ulotki - "Oświadczam! Z. M. (1) jest kłamcą", w której zawarł nieprawdziwe dane i informacje na temat kandydata na radnego do samorządu gminnego T. z ramienia Towarzystwa (...). Swoje roszczenia wnioskodawca wyprowadza z treści art .72 Ustawy z dnia 16 lipca 1998r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.

Uczestnik postępowania Z. G. wnosił o oddalenie wniosku w całości i zasądzenie kosztów postępowania zgodnie z załączonym wykazem podnosząc, iż ulotka pt. "Oświadczam! Z. M. (1) jest kłamcą" i jej kolportaż nie pozostaje w związku z prowadzoną kampanią wyborczą do rad gmin, rad powiatów i o serników województw, że nie służyła pomniejszeniu szans wyborczych wnioskodawcy, że wnioskodawca może ewentualnie domagać się ochrony prawnej przewidzianej dla dóbr osobistych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca Z. M. (1) jest od kilku lat Przewodniczącym Towarzystwa (...). Towarzystwo to wydaje biuletyn pt. T., który ukazuje się okazjonalnie, kilka razy w ciągu roku. Do chwili obecnej, w bieżącym roku wydano trzy numery

biuletynu pt. (...). Biuletyn (...) redagowany jest kolegiąlnie przez w/cytowane Towarzystwo. Ostatni trzeci numer biuletynu (...) ukazał się między piątym a dziesiątym września br. Ukazał się w nim artykuł pt. "Oczyszczalnia ścieków do remontu" z podtytułem "'W najbliższym czasie należy wysupłać z kasy gminy dodatkowe miliony na remont dopiero co oddanej do użytku oczyszczalni ścieków". Artykuł ten został podpisany inicjałami T.S. Z artykułu tego wynika, że do oczyszczalni ścieków podłączonych jest około 1/5 mieszkańców T., że reszta ma własne szamba, że w ciągu jednej doby oczyszczalnia jest w stanie przyjąć od 3 do 5 beczek fekalii wybieranych z przydomowych szamb, że bywają dni w których w ogóle nie przyjmuje beczek z fekaliami. Reszta beczek /ok. 20 do 30 beczek dziennie/ jest wywożona na wylewisko lub do przydrożnych rowów. Biuletyn (...) posiada nakład około 800 egzemplarzy i jest kolportowany przez członków Towarzystwa w sklepach i zakładach usługowych będących własnością członków.

Wnioskodawca Z. M. (1) kandyduje na radnego do Rady Gminy w T. w okręgu wyborczym nr 1 z listy nr 8- Towarzystwa (...). /k-1 4/.

Uczestnik postępowania Z. G. również kandyduje na radnego.

Miasto T. liczy około 600, 700 mieszkańców.

Z powyższego wynika, że ulotka podpisana przez uczestnika postępowania "Oświadczam! ..." zawiera nieprawdziwe stwierdzenie, że "kłamstwem jest, że do kanalizacji podłączonych jest 5 mieszkańców", gdyż takiej informacji nie zawiera artykuł w biuletynie (...) z września br. pt. "Oczyszczalnia ścieków do remontu." W w/cytowanym artykule podano, że do kanalizacji podłączonych jest około 1/5 mieszkańców T.. Jest to wprowadzenie opinii publicznej w błąd, gdyż ujawniony przez uczestnika fakt, iż na dzień dzisiejszy jest podłączonych około 165 posesji jest dowodem na prawdziwość informacji zawartych w biuletynie (...), bowiem określenie 1/5 mieszkańców T. wynosi przybliżeniu ok. 700 osób przy założeniu iż w średniej posesji zamieszkują 4 osoby.

Zdaniem Sądu zeznania uczestnika, iż źle odczytał w tym zakresie biuletyn z uwagi na jego druk /w jednym akapicie 1/ a w drugim 5/ nie zasługują na wiarygodność, gdyż w spornej ulotce sam uczestnik stwierdził, że "z całą świadomością nazwał wnioskodawcę kłamcą", toteż winien dokładnie i skrupulatnie przeczytać artykuł w (...).

Mając powyższe rozważania i ustalenia na uwadze Sąd przyjął, że ulotka podpisana przez uczestnika Z. G. pełniącego funkcję B. Gminy i Miasta T. pt. "Oświadczam! ...", która ukazała się w okresie kampanii wyborczej /w dniu 25 września br/ stanowi formę propagandy i agitacji przedwyborczej. Skoro zatem ulotka ta zawiera nieprawdziwe dane i informacje o wnioskodawcy – kandydacie na radnego, to korzysta on z ochrony przewidzianej w art. 72 ust.1 ustawy z dnia 16 lipca 1998r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw. /Dz.U Nr 95/98 doz.602/.

Nadto należy podkreślić, że uczestnik postępowania nie wykazał, ażeby wnioskodawca był autorem artykułu w biuletynie (...) z września br, a przecież swoją ulotkę skierował bezpośrednio do niego.

Z wrześniowym numerem biuletynu (...) uczestnik postępowania zapoznał w okresie pomiędzy 15 a 18 września br.

W dniu 25 września 1998r. została rozpowszechniona ulotka pt. „Oświadczam! Z. M. (1) jest kłamcą". Została ona podpisana przez uczestnika postępowania Z. B. Gminy i Miasta T.. Uczestnik postępowania nazwał wnioskodawcę kłamcą "który świadomie wprowadza czytelników w błąd, godząc w dobre imię Zarządu Gminy i Miasta T., że kłamstwem jest, iż oczyszczalnia ścieków w T. wymaga remontu, który ma kosztować miliony, że kłamstwem jest, że do kanalizacji podłączonych jest 5 mieszkańców gdy tymczasem aktualnie podłączonych jest około 165 posesji". W ulotce tej uczestnik podał także, że wnioskodawcę nazwał kłamcą z pełną świadomością. /k-7/.

Organy Gminy T. wydają biuletyn informacyjny pt. (...). Wydawany jest on okazjonalnie. Do chwili obecnej w bieżącym roku wydano dwa numery tegoż (...), ostatni w sierpniu br. Jest on wydawany w ilości około 1000 egzemplarzy.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie zeznań stron oraz w oparciu o materiał dokumentacyjny sprawy.

Na podstawie zeznań powoda Sąd ustalił, że w/cytowana ulotka pt. "Oświadczam! itd" została rozpowszechniona w sklepach m. T., na terenie urzędu Gminy i Miasta, w szkole, w której są zatrudniona żona i córka wnioskodawcy.

Na podstawie zeznań uczestnika Sąd ustalił, że w czerwcu 1997r. została oddana do użytku oczyszczalnia ścieków w T. i koszt budowy wynosił ok. 2,2 miliona zł /nowych?, że w 30 % budowa była finansowana z budżetu Gminy a reszta z funduszy ochrony środowiska. Założenia projektowe oczyszczalni przyjęły, że odbiór ścieków dowożonych / beczkowozami/ będzie wynosił 10% w stosunku do ścieków z kanalizacji, gdyż przyjęto iż w 2000r. miasto T. będzie w 100 % skanalizowane. Przewidywana jest rozbudowana oczyszczalnia.

Sąd także nie dał wiary zeznaniom uczestnika, że rozpowszechnienie ulotki nie pozostaje w związku z kampanią wyborczą, w której biorą udział obie strony, gdyż ukazała się ona w okresie kampanii wyborczej i zmierza do podważenia dobrego imienia wnioskodawcy, tym bardziej że stosowne informacje dotyczące oczyszczalni ścieków mogły się ukazać w (...) - Biuletynie Informacyjnym O. Gminy.

Żądania wnioskodawcy głoszone we wniosku znajdują uzasadnienie w w/cytowanym art.72 ust.1 Ordynacji wyborczej i z tego względu orzeczono jak w pkt. I, II i III postanowienia.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd przyjął, iż stosownym będzie nakazanie uczestnikowi postępowania wpłacenie kwoty 5.000zł tytułem odszkodowania na rzecz instytucji charytatywnej - Domu Dziecka w (...). Zdaniem Sądu uwzględnienie żądań wniosku w powyższych zakresach winno w pełni usatysfakcjonować wnioskodawcę. Z tych względów orzeczono jak w pkt. IV i V postanowienia.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 108§ 1 kpc w zw. z art. 520 § 2 kpc i art. 72 ust.2 Ustawy - Ordynacja wyborcza.

/-/ M. Dorywalska

Sygnatura akt XV Ns 94/02

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2002 roku

Sąd Okręgowy w P. Ośrodek (...) w K. Wydział XV Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Jolanta Tembłowska **Protokolant**: sekr. sąd Romana Haupt

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2002 roku w K.

na rozprawie

w sprawie z wniosku P. P. Komitetu Wyborczego Towarzystwa (...) z siedzibą w K.

z udziałem 1) M. M. (3)

2) M. R. Naczelnego „Monitora
T.”

3) J. S. (1)

4) A. D. (1)

5) M. M. (4)

- 6) Z. C. (1)
- 7) J. W. (1)
- 8) M. N. (1)

o wydanie orzeczenia w trybie ustawy ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw

postanawia :

I. Nakazać M. M. (3), aby na własny koszt zamieścił w dzienniku Gazeta (...) w ciągu 48 godzin od wydania orzeczenia sprostowanie nieprawdziwych informacji zawartych w publikacji ze strony 3 numeru 39 z 27 września 2002 roku tygodnika (...) zatytułowanej „Trzech krawców” w następujący sposób:

1. prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację jakoby protokół NIK nie pozostawił żadnych złudzeń i dokonania Z. C. (1) były złe, szkodzące Kopalni i załozdze i za to przepraszam Z. C. (1),
2. prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację jakoby J. S. (1) oczerniał pracowników (...) w T. zarzucając niegospodarność i za to przepraszam J. S. (1),
3. prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację jakoby J. W. (1) doprowadził do podziału w Radzie Miejskiej i zajmował się jedynie zmianą nazw ulic, tablicami i uroczystościami i za to przepraszam J. W. (1),
4. prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację jakoby wielu ludzi wskazuje M. M. (4) jako odpowiedzialnego za wyrzucenie z pracy G. P. (1) i za to przepraszam M. M. (4),
5. prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację jakoby A. D. (1) będąc zatrudnionym w Wydziale (...) Budżetowym w Urzędzie Miasta w T. nie wykonywał żadnych czynności i za to przepraszam A. D. (1),
6. prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację jakoby M. N. (1) doprowadził do likwidacji Zakładów (...) w T. i załatwił swojej żonie pracę u wójta N. w K. w charakterze skarbnika i za to przepraszam M. N. (1).

II. Nakazać uczestnikowi M. M. (3) wpłacenie kwoty 2.500 złotych na rzecz Domu Dziecka w T..

III. Oddalić wnioszek w pozostałym zakresie wobec uczestnika M. M. (3).

IV. Umorzyć postępowanie wobec uczestnika M. M. (5).

V. Zasądzić od uczestnika M. M. (3) na rzecz wnioskodawcy kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

J. Tembłowska

UZASADNIENIE

P. P. Komitetu Wyborczego Towarzystwa (...) w K. złożył wniosek wskazując jako uczestników postępowania M. M. (3) i R. Naczelnego Monitora T. M. M. (5) na podstawie art. 72 i 73 ustawy Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw o nakazanie uczestnikom zamieszczenia na własny koszt w dzienniku Gazeta (...) w ciągu 48 godzin od wydania orzeczenia sprostowania pomówień zawartych w publikacji ze strony 3 numeru 39 z 27 września 2002 roku Tygodnika Monitor T., które znajdują się w artykule prasowym „Trzech krawców”, w następujący sposób:

a) prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację dotyczącą Z. C. (1) jakoby przebieg i wynik kontroli (...) SA ujawnił działania Z. C. które były złe, szkodziły Kopalni i załozdze oraz jakoby wynik tej kontroli

był przyczyną odwołania Zarządu (...) i Z. C., gdyż wynik ten nie stanowił podstaw takich ocen i za to przepraszam pomówionego,

b) prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację dotyczącą J. S. (1) jakoby zarzucał pracownikom (...) w T. niegospodarność i złe zarządzanie, oczerniał jej kierownictwo oraz odmawiał spotkań z załogą i przedstawicielami związków zawodowych tego przedsiębiorstwa i za to przepraszam J. S.,

c) prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację dotyczącą J. W. (1), że doprowadził do podziału w Radzie Miejskiej odmawiając współpracy w Klubem (...) oraz zajmował się jedynie zmianą nazw ulic, tablicami i uroczystościami rządząc się nieokreślonymi uprzedzeniami i fobiami, a także jakoby w Powiecie nie będąc w nim radnym, ani nie pełniąc funkcji miał ponosić odpowiedzialność za przygotowanie jego strategii i rozwoju i za to przepraszam J. W.

d) prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację dotyczącą M. M. (4) jakoby wprowadził w błąd Komisję (...) i Zarząd Powiatu co do arkuszy organizacyjnych szkół i doprowadził do wyrzucenia z pracy G. P. (1) nie będąc jej pracodawcą ani jej przełożonym i za to przepraszam M. M.

e) prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację dotyczącą A. D. (1) jakoby będąc zatrudnionym w Wydziale (...) Budżetowym UM w T. nie wykonywał żadnych czynności co sugeruje fikcyjność zatrudnienia a obecnie jako pracownik banku miał doprowadzić do jego upadłości i za to przepraszam A. D.

f) prostuję zawartą w treści artykułu „Trzech krawców” nieprawdziwą informację dotyczącą M. N. (1) i jego żony K. N. jakoby M. N. (1) jako wiceminister Spraw Wewnętrznych i Administracji był odpowiedzialny za „bagny” w jakie wpełchnęła „nas” ekipa J. B. oraz za nędzę, bezrobocie i republikę kolesiów, oraz że jako wojewoda (...) doprowadził do likwidacji Zakładów (...) w T., która nastąpiła w 1999 roku a nadto, iż załatwił u wójta N. dla swojej żony K. funkcję Skarbnika i za to przepraszam M. N. i jego żonę K. N..

Ponadto wnioskodawca wniósł o nakazanie uczestnikom, aby zapłacili na rzecz Domu Dziecka w T. kwotę 10.000 zł i zasądzenie od nich kosztów postępowania w kwocie 1.215 złotych.

Uczestnicy wnieśli o oddalenie wniosku, przy czym M. M. (3) potwierdził, iż jest autorem artykułu zatytułowanego „Trzech krawców”.

Sąd dopuścił do udziału w sprawie w charakterze uczestników Z. C. (1), J. S. (1), J. W. (1), M. M. (4), M. N. (1) i A. D. (1), którzy reprezentowani przez pełnomocnika poparli złożony wniosek w całości.

P. wnioskodawców cofnął wniosek wobec M. M. (5) na co uczestnicy postępowania wyrazili zgodę i w części dotyczącej przeproszenia K. N. na co uczestnicy postępowania za wyjątkiem M. N. (1), który sprzeciwił się temu, wyrazili zgodę.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. M. (3) jest posłem z ramienia partii (...). Od początku trzeciej kadencji przez okres trzech lat piastował stanowisko B. w T.. Publikuje artykuły w Gazecie (...), m.in. jest autorem artykułu „Trzech krawców”, który został opublikowany w Gazecie (...) w dniu 27 września 2002 roku na stronie 3. W gazecie tej publikowane są artykuły o charakterze prolewicowym.

M. M. (5) jest R. Naczelnym tejże gazety.

Uczestnicy postępowania Z. C. (1), J. S. (1), J. W. (1), M. M. (4), A. D. (1) i M. N. (1) są kandydatami na radnych z ramienia Towarzystwa (...).

Złożony wniosek należało rozpoznać w trybie art. 72 Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw. Przepis ten stanowi, że jeśli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu prawa prasowego materiały wyborcze, a w szczególności plakaty, ulotki, hasła i wypowiedzi lub inne formy prowadzonej w ramach

kampanii wyborczej agitacji zawierają informacje nieprawdziwe kandydat na radnego lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do Sądu Okręgowego wnioski o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje,
- 3) nakazania sprostowania takich informacji,
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone,
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 10.000 zł na rzecz instytucji charytatywnej.

Nie budzi wątpliwości w świetle niniejszej sprawy legitymacja wnioskodawcy do złożenia takiego wniosku z uwagi na zarejestrowanie komitetu wyborczego Towarzystwo (...) postanowieniem Komisarza Wyborczego w K..

Zdaniem Sądu artykuł „Trzech krawców” zamieszczony został w gazecie (...) na potrzeby i w ramach toczącej się agitacji w toku kampanii wyborczej. Na fakt ten wskazuje, lewicowy charakter gazety (...), która prezentuje poglądy rozbieżne w porównaniu z drugą turecką gazetą (...), data opublikowania tego artykułu, jego treść, dobór osób, których dotyczy artykuł oraz to, że uczestnik M. M. (3) jako polityk o poglądach lewicowych zainteresowany był i jest gromadzeniem poparcia dla swojej partii, w tym także poparcia dla kandydatów lewicy na radnych przy jednoczesnym dyskredytowaniu kandydatów innych opcji.

Wobec powyższego należało rozstrzygnąć, czy zamieszczona w artykule „Trzech krawców” treść zawiera prawdziwą czy też nieprawdziwą informację. Artykuł 72 wyżej cytowanej ustawy dotyczy bowiem podawanych w materiałach odnoszących się do kampanii wyborczej faktów, a nie wniosków czy ocen opartych na tych faktach. Tylko fakt ma charakter obiektywny. Każda ocena jest subiektywna, w zależności od punktu widzenia osoby dokonującej oceny. Oczywiście jest, że nie można nikomu zabronić wyrażania swoich sądów i dokonywania ocen, o ile nie naruszają one dóbr osobistych innej osoby. Jednakże nawet naruszenie dóbr osobistych, o ile nie wyczerpuje przesłanek z artykułu 72 Ordynacji, nie podlega ochronie na podstawie tego przepisu, który jako norma szczególna nie może być interpretowany rozszerzająco (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 1 października 1999 roku I Acz 972/98). Wypowiedzi stanowiące oceny, poglądy nie będące faktami, gdy powodują naruszenie dóbr osobistych mogą stanowić podstawę do dochodzenia ochrony w drodze postępowania w procesie cywilnym o naruszenie dóbr osobistych.

W tym miejscu zauważyć należy, że osoba kandydująca powinna mieć świadomość, że będzie poddana ostrej krytyce w toku prowadzonej kampanii wyborczej, że w ramach takiej polemiki dopuszczalne są sformułowania czy działania, które w sytuacji poza wyborami, to jest poza kampanią wyborczą mogłyby być uznane za przekraczające przeciętną normę w polemice.

Analizując treść artykułu „Trzech krawców” pod kątem złożonego wniosku w odniesieniu do poszczególnych uczestników stwierdzić należało:

Z publikacji dotyczącej Z. C. (1) wynika, że „protokół NIK nie pozostawił żadnych złudzeń, były to dokonania złe, szkodzące Kopalni i załozde”. Natomiast wnioskodawca domagał się przeproszenia nie tylko za tę wypowiedź, ale także za stwierdzenie M. M. zawarte jakoby w treści tego artykułu, że wynik kontroli NIK był przyczyną odwołania Zarządu i Z. C.. Wniosek w tej części uznać należało za oczywiście bezzasadny, albowiem z treści artykułu nie wynika, że kontrola ta miała związek z odwołaniem Z. C. z funkcji Prezesa Zarządu. Analizując zaś protokół pokontrolny NIK z dnia 29 października 2001 roku oraz protokół kontroli z dnia 31 sierpnia 2001 roku zauważyć należy, że NIK stwierdził, że w Kopalni faktycznie dopuszczono do nieprawidłowości w toku modernizacji i rozbudowy Klubu Barbórka, przy dysponowaniu środkami na reprezentację i reklamę, gospodarowaniu niektórymi składnikami majątkowymi w

Oddziale Zbierania Nadkładu, Zwałowania i Wydobywania Węgla Odkrywki K., zaś w pozostałym zakresie działalności Kopalni będącym, przedmiotem kontroli NIK-u nie stwierdzono uchybień. Wobec tego skoro zakres stwierdzonych uchybień jest niewielki w porównaniu do zakresu działalności Kopalni będącego przedmiotem kontroli to wypowiedź M. M. zawarta w artykule „Trzech krawców” odnośnie wyników tejże kontroli jest informacją nieprawdziwą i nie adekwatną do treści wniosków NIK. Wypowiedź ta nie może być uznana z uwagi na jej kategoryczne sformułowanie za ocenę czy pogląd uczestnika i zawiera zdaniem Sądu, nieprawdziwą informację dotyczącą wyników kontroli w (...). Dodatkowo zaś zauważyć należy, że Zarząd Kopalni, a w tym również Z. C. jako Prezes Zarządu uzyskał absolutorium za okres działalności objęty kontrolą NIK.

Wobec powyższego uwzględnić należało złożony wniosek odnośnie Z. C. jedynie częściowo to jest w sposób wskazany w punkcie I,1 wydanego postanowienia.

Treść artykułu odnośnie J. S. (1) zawiera informację: „to ten osobnik jako radny i jeden z przywódców Solidarności z maniackim uporem dążył do podział tej firmy (...) na spółki oraz oczerniał jej kierownictwo i pracowników zarzucając niegospodarność i złe zarządzanie. Wielokrotnie proszony, nigdy nie pojawił się na spotkaniu z załogą czy przedstawicielami związków”. Wnioskodawca zaś wnosi o przeproszenie uczestnika za wypowiedź, w której jakoby zarzucał pracownikom (...) w T. niegospodarność, złe zarządzanie, oczerniał jej kierownictwo oraz odmawiał spotkań z załogą i przedstawicielami związków zawodowych.

Zdaniem Sądu cytowana wyżej treść artykułu zawiera informację wobec czego winna być rozpoznawana pod kątem art. 72 ordynacji. Rzeczą Sądu było ustalenie, czy informacje te są prawdziwe czy też nieprawdziwe. W świetle złożonego przez uczestnika M. M. ogłoszenia Komisji Zakładowej(...) w T. z dnia 14 marca 2000 roku, z którego treści wynika, iż Komisja odwołuje zaplanowane spotkanie, z uwagi na brak otrzymania potwierdzenia o przybyciu zaproszonego gościa J. S. (1) oraz oświadczenia podpisanego przez Przewodniczącego Komisji Zakładowej (...) w T. i przedstawiciela Krajowego Związku Zawodowego (...) Oddział w T., z którego treści wynika, że „zapraszany wielokrotnie J. S. na spotkania z organizacją związkową (...) w celu wyjaśnienia sobie trudnych spraw związanych z działalnością przedsiębiorstwa nie przybył” Sąd nie dał wiary zeznaniom uczestnika J. S. odnośnie tego, że nie był zapraszany na spotkania ze Związkami Zawodowymi w (...).

Wobec powyższego uznać należało, że informacja podana przez M. M. ego w artykule „Trzech krawców” w tym zakresie jest informacją prawdziwą co uzasadniało oddalenie wniosku w tej części.

Uczestnik M. M. nie wykazał natomiast w toku postępowania, iż J. S. jako radny oczerniał (...) zarzucając niegospodarność. Ze złożonych przez niego artykułów zawartych w tygodniku Echo T. pod tytułem „Komfort monopolisty” i „ Do czego może służyć umowa” nie wynika, aby J. S. oczerniał (...) (w dosłownym słowa tego znaczeniu). Artykuły te zawierają jedynie krytykę uczestnika pod adresem spółki i Zarządu Miasta w T. do czego jako radny miał prawo. Nie można utożsamiać automatycznie krytyki z oczernianiem.

Wobec powyższego wniosek odnośnie J. S. podlegał częściowemu uwzględnieniu o czym orzeczono jak w punkcie I,2 w postanowieniu.

Wnioskodawca wniósł o sprostowanie informacji dotyczących J. W. (1) „jakoby doprowadził do podziału w Radzie Miejskiej odmawiając współpracy w Klubem (...), zajmował się jedynie zmianą nazw ulic, tablicami i uroczystościami, rządząc się nieokreślonymi uprzedzeniami i fobiami, a także jakoby w Powiecie nie będąc w nim radnym, ani nie pełniąc funkcji, miał ponosić odpowiedzialność za przygotowanie jego strategii i rozwoju”. W artykule przeczytać można wypowiedź odnośnie J. W. dla którego „najważniejsze są zmiany nazw ulic, tablice i uroczystości ku czci, a nie aktualne problemy miasta i mieszkańców”. J. W. to człowiek „który w Powiecie miał odpowiadać za strategię i rozwój, a myślami był w przedwojennej Polsce, (...) doprowadził do podziału w Samorządzie odmawiając współpracy w Klubem (...) oświadcza, że Klub przechodzi do totalnej opozycji, (...) nie umiemy się oderwać od fobii i uprzedzeń”.

J. W. (1) był Radnym w dotychczasowych trzech kadencjach oraz przewodniczącym Klubu (...), zrzeszającym radnych prawicy, w trzeciej kadencji. W pierwszej kadencji radni nie byli zrzeszeni w kluby. W tejże kadencji składane i

uchwalane były wnioski odnośnie zmiany nazw ulic co związane było z transformacją ustrojową. W trzeciej kadencji jedynie radny L. z klubu (...) zawniósł o zmianę nazwy ulicy. J. W. (1) w trzeciej kadencji takich wniosków nie składał ani we własnym imieniu, a ani w imieniu klubu (...). Z analizy złożonych do akt niniejszej sprawy protokołów z sesji Rady Miejskiej w T. wynika, iż w imieniu klubu oraz jako radny występował z wnioskami, projektami uchwał, czy też wypowiadając się w sprawach w szerokim zakresie dotyczącym spraw miasta T. i jego mieszkańców.

Wobec powyższego nieprawdziwą jest informacja artykułu jakoby dla tego uczestnika najważniejsze były jedynie zmiany nazw ulic, tablic czy uroczystości.

M. M. nie wykazał także, aby zachowanie J. W. (1) jako radnego czy Przewodniczącego Klubu (...) doprowadziło do podziału w Radzie Miejskiej. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że podział ten i brak współpracy między klubami faktycznie istniał, ale był on konsekwencją rozbieżności pomiędzy radnymi lewicy i prawicy, to jest lewicy rządzącej w trzeciej kadencji w mieście i radnymi prawicy pozostającymi w opozycji. Za brak współdziałania między tymi klubami czy radnymi, zdaniem Sądu, odpowiedzialni są wszyscy radni.

Wobec powyższego uwzględniono wniosek jedynie częściowo jak w punkcie I,3 postanowienia. W pozostałym zakresie wniosek odnośnie J. W. należało oddalić, albowiem dalsza część artykułu nie zawiera faktów, a jedynie ocenę w/w wypowiedzianą przez M. M. jako jego oponenta politycznego w związku z czym nie może być rozstrzygana w trybie art. 72 ordynacji.

W złożonym wniosku wnioskodawca domaga się sprostowania artykułu w części dotyczącej M. M. (4) jakoby w/w „wprowadził w błąd Komisję (...) i Zarząd Powiatu co do arkuszy organizacyjnych szkół i doprowadził do wyrzucenia z pracy G. P. (1)”. Treść artykułu odnośnie M. M. jest następująca: „ W Monitorze pisaliśmy o jego dokonaniach związanych z wprowadzeniem w błąd Komisji (...) i Zarządu Powiatu w sprawie arkuszy organizacyjnych (...) W. ludzi związanych z Oświatą wskazuje M. jako tego, który doprowadził do wyrzucenia na bruk z pracy G. P. (1)”.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie w pierwszej części albowiem prawdą jest, że we wcześniejszych publikacjach Monitora T. umieszczony został artykuł odnośnie M. M., w którego treści pisano o wprowadzeniu w błąd w sprawie arkuszy organizacyjnych. Wobec czego M. M. podaje w swoim artykule informację prawdziwą pisząc o teź wcześniejszej publikacji. Inną rzeczą jest to czy faktycznie miało miejsce wprowadzenie w błąd Komisji i (...) i Zarządu Miasta, ale kwestie te winny być przedmiotem zainteresowania M. M. w związku z pierwszą publikacją. Dlatego też wniosek w tej części Sąd oddalił.

Za zasadny natomiast uznać należało wniosek w pozostałym zakresie, albowiem napisanie przez M. M., że „ wielu ludzi związanych z Oświatą wskazuje M. jako tego który doprowadził do wyrzucenia z pracy G. P.” zawiera informację nieprawdziwą. Po pierwsze M. M. (4) w chwili zwolnienia z pracy G. P. (1) w maju 1998 roku był nauczycielem i działaczem związkowym, nie zaś bezpośrednim czy pośrednim pracodawcą G. P. (1), a uczestnik nie wykazał jaki ewentualny pośredni wpływ na zwolnienie G. P. z funkcji wizytatora mógł mieć. Po drugie, gdyby faktycznie miał wpływ bądź doprowadził do tego zwolnienia, to byłby - w świetle zasad doświadczenia życiowego- przeciwny zatrudnieniu G. P. (1) w Wydziale Oświaty (...) i (...) w T., gdzie pełnił funkcję Naczelnika. Po trzecie, co jest najistotniejsze w sprawie, uczestnik nie wykazał, że wielu ludzi wskazuje na M. jako osobę odpowiedzialną za wyrzucenie z pracy G. P.. Powoływanie się w toku niniejszego postępowania na zeznania świadków G. P., E. Ć. F. P. nie czyni temu zadość. Świadczenie ci bowiem potwierdzili, czego Sąd nie kwestionuje, że tak faktycznie się mówiło, ale z zeznań tych nie wynika jakoby mówiło o tym wielu ludzi związanych z oświatą tym bardziej, że żaden z nich nie potrafił wskazać żadnych konkretnych nazwisk osób tak twierdzących.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I,4 postanowienia.

Złożony wniosek odnośnie A. D. dotyczył sprostowania informacji jakoby uczestnik ten „ będąc zatrudniony w Wydziale (...) Budżetowym UM w T. nie wykonywał żadnych czynności, co sugeruje fikcyjność zatrudnienia, a obecnie jako pracownik banku miał doprowadzić do jego upadłości. Treść artykułu jest zaś następująca pamiętam, że w Wydziale Finansów Urzędu Miejskiego siedział za szafą taki smutny facet i na komputerze układał pasjansa. Spytałem

kto to jest i co tu robi. Odpowiedziano mi, że to Pan D. z tym, że nie umiano powiedzieć co faktycznie robi. Po jakimś czasie odszedł z pracy - odetchnęliśmy z ulgą. Teraz chce wrócić do (...). Czyżby bank pod jego kierownictwem upadł? Niezła perspektywa dla miasta.”

Z akt sprawy wynika, iż A. D. (1) zatrudniony był w Urzędzie Miasta w T. jako inspektor w Wydziale (...) Budżetowym (w tym czasie także, gdy B. był M. M.). Ze złożonej umowy o pracę i świadectwa pracy wynika zakres obowiązków tego pracownika. Artykuł zaś sugeruje informację, zdaniem Sądu, że A. D. (1) będąc zatrudniony w tym Wydziale nie wykonywał żadnych czynności co w świetle umowy o pracę czy świadectwa pracy jest oczywistą nieprawdą. Podkreślić należy, że gdyby faktycznie było tak jak pisze M. M., to skoro pełnił wówczas funkcję B. winien zwolnić takiego pracownika, bądź zmienić zakres jego obowiązków czy też ukarać go dyscyplinarnie, czego nie uczynił, gdyż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło na zasadzie porozumienia stron w związku z odejściem A. D. do pracy w banku.

Wobec powyższego uwzględniono wniosek w tej części o czym orzeczono w punkcie I,5 postanowienia.

Z uwagi na fakt, że z treści artykułu w żaden sposób nie wynika informacja jakoby A. D. miał doprowadzić do upadłości banku, a publikacja zawiera jedynie pytanie (którego nie można utożsamiać z faktem) wniosek w tym zakresie jako bezzasadny należało oddalić.

Złożony wniosek dotyczy także sprostowania informacji dotyczących M. N. (1) i jego żony K. N. za to, że M. N. „jako wiceminister był odpowiedzialny za bagno w jakie wpełchnęła nas ekipa J. B., za nędzę, bezrobocie i republikę kolesiów, doprowadził do likwidacji Zakładów (...) w T. i załatwił u wójta N. dla swojej żony funkcję Skarbnika. W treści artykułu czytamy m.in. że M. N. (1)” jest odpowiedzialny za bagno w jakie wpędziła nas rządząca w latach 1997-2001 ekipa. (...) Jest współodpowiedzialny za nędzę, bezrobocie, za republikę kolesiów, brak perspektyw.(...) Doprowadził do likwidacji Zakładów (...) (...), załatwił swojej żonie pracę u wójta N. w K. w charakterze Skarbnika.

W treści artykułu czytamy m.in., że „M. N. (1) był Wiceministrem Administracji i Spraw Wewnętrznych w rządzie J. B. (3). Czy tego chce, czy nie jakby nie pomniejszał swojej roli jest odpowiedzialny za bagno w jakie wpędziła nas rządząca w latach 1997-2001 ekipa. Jest współodpowiedzialny za nędzę, bezrobocie, za republikę kolesiów, brak perspektyw dla setek tysięcy rodzin. (...) Doprowadził do likwidacji Zakładów (...) popularne (...). (...) Mimo ministerialnej pensji załatwił swojej żonie u wójta N. w K. pracę w charakterze skarbnika gminy. Trzeba było w związku z tym wywalić ze stanowiska długoletniego skarbnika Pana N..”

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie jedynie częściowo. Uczestnik M. M. nie wykazał w toku niniejszego postępowania prawdziwości informacji zawartej w artykule, jakoby M. N. doprowadził do upadku Zakładów (...), tym bardziej, że w chwili wydania orzeczenia o likwidacji tychże zakładów w/w nie był Wojewodą (...), ale wiceministrem (zauważyć należy, że organem założycielskim w/w zakładów był Wojewoda (...)). Dlatego też powoływanie się przez uczestnika na to, że M. N. jako wojewoda winien udzielić gwarancji na kredyt dla tego zakładu jest bezprzedmiotowe.

Także nie wykazano w żaden sposób jak uczestnik miałby „załatwić” żonie pracę i na czym to „załatwienie” miałoby polegać. Z dokumentów złożonych przez pełnomocnika wnioskodawcy wynika jednoznacznie, iż K. N. miała odpowiednie kwalifikacje zawodowe do objęcia tego stanowiska (ukończone studia wyższe, kurs księgowych i doświadczenia zdobyte przez wiele lat pracy) i została powołana na to stanowisko Uchwałą nr (...) Rady Gminy K. z dnia 28 czerwca 2001 roku.

Wobec powyższego wniosek w tej części uwzględniono orzekając jak w punkcie I,6 postanowienia, przy czym Sąd oddalił go w części dotyczącej przeproszenia K. N. jako oczywiście bezzasadny w świetle treści art. 72 Ordynacji, albowiem w/w nie jest kandydatem na radnego. Również oddalono wniosek w części dotyczącej treści artykułu zawierającego ocenę działalności M. N. jako wiceministra. Nie budzi wątpliwości, iż wypowiedź ta jest ostra i krytyczna, jednakże nie stanowi podania faktów, lecz jedynie ocenę oponenta politycznego.

W oparciu o treść art. 72 pkt. 1 ustęp 6 Ordynacji nakazano uczestnikowi M. M. wpłacenie kwoty 2.500 na rzecz Domu Dziecka w T. uznając, iż wysokość tego świadczenia jest adekwatna do stopnia w jakim uległ uczestnik w

tymże postępowaniu i biorąc pod uwagę charakter i ilość nieprawdziwych informacji zawartych w artykule „Trzech krawców”.

Z uwagi na cofnięcie wniosku wobec M. M. (5) postępowanie w tym zakresie umorzono.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zasądzając od uczestnika na rzecz wnioskodawcy jedynie część kosztów zastępstwa adwokackiego, w stopniu w jakim przegrał niniejszą sprawę.

J. Tembłowska

Sygnatura akt XV Ns 106/02

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2002 roku

Sąd Okręgowy w P. Ośrodek (...) w K. Wydział XV Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Jolanta Tembłowska

Protokolant: sekr. sąd. Romana Haupt

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2002 roku w K.

na rozprawie

w sprawie z wniosku G. L.

z udziałem S. R. Naczelnego Przegądu (...) i K. D. (1) - Dyrektora Generalnego Wydawnictwa (...)

o wydanie orzeczenia w trybie ustawy ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw

postanawia :

Oddalić wniosek

J.Tembłowska

UZASADNIENIE

Wnioskodawca G. L. złożył wniosek w trybie ustawy Ordynacja wyborcza do rad gmin , rad powiatów i sejmików województw, wskazując jako uczestnika (...), reprezentowany przez R. Naczelnego S. P., wnosząc o nakazanie sprostowania opublikowanych w nr 42 tygodnika (...) z dnia 15-21 października 2002 r. nieprawdziwych informacji dotyczących jego osoby i naruszających jego dobra osobiste, zawartych w obszernym artykule „Co na to wyborcy” . „Kandydat na Prezydenta pobił kobietę” pod nagłówkiem (...) oraz zapowiedzi tego artykułu , zajmującym niemal całą stronę tytułową tygodnika poprzez umieszczenie w najbliższym numerze Tygodnika (...) tytułu o treści : „napisaliśmy nieprawdę o kandydacie na Prezydenta”, w identycznych rozmiarach jak w przypadku zapowiedzi artykułu naruszającego dobra osobiste wnioskodawcy, nakazanie przeproszenia wnioskodawcy, nakazanie uczestnikowi wpłacenia kwoty 10.000 zł na Rzecz Fundacji Osób Niepełnosprawnych w M., zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy tytułem odszkodowania kwoty 10.000 zł oraz o wydanie zakazu publikowania informacji przez uczestnika naruszających dobre imię wnioskodawcy.

Na rozprawie K. D. (2) Naczelnny Wydawnictwa (...) wniósł o dopuszczenie go do udziału w sprawie i Sąd postanowieniem uwzględnił ten wniosek .

Uczestnicy wnieśli o oddalenie wniosku .

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca G. L. jest kandydatem na Prezydenta Miasta K. w zbliżających się wyborach samorządowych z ramienia partii (...) RP .

W dniu 2 lipca 2001 r. doszło do rodzinnej scesji między wnioskodawcą i jego córką W. M. (3) oraz jej teściową A. W. i mężem T. M., kiedy to po wtargnięciu do mieszkania A. W. właścicielka lokalu i jej syn T. M. doznali licznych obrażeń ciała, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie przekraczający 7 dni. Wobec powyższego postanowieniem Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 6 września 2001 roku wydanym w sprawie 3 Ds (...) umorzono dochodzenie w sprawie uszkodzenia ciała wobec stwierdzenia , iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego z art. 157 § 1 kk i stwierdzenia występku z art. 157 § 2 kk ściganego z oskarżenia prywatnego , a interes społeczny nie wymagał kontynuowania ścigania z urzędu. A. W. i T. M. nie wnieśli sprawy z oskarżenia prywatnego przeciwko wnioskodawcy.

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2002 r. wydanym w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w K. umorzono przeciwko wnioskodawcy warunkowo postępowanie karne odnośnie tego , iż w dniu 2 lipca 2001 r. około godz. 21.00 przy ulicy (...) w K. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (3) wdarli się do mieszkania nr (...) stanowiącego własność A. M. i wbrew jej żądaniu mieszkania tego nie opuścili, to jest o przestępstwo z art. 193 kk .

Tygodnik Przegląd (...) to gazeta regionalna o charakterze informacyjno - publicystycznym, wydawana jest raz w tygodniu . W gazecie tej nie jest prowadzona kampania wyborcza. W zbliżających się w wyborach samorządowych nie kandyduje nikt z pracowników tejże gazety. W Przeglądzie (...) prezentowani są wszyscy kandydaci na radnych, wszystkich opcji politycznych. Umieszczane są również w niej reklamy płatne na zamówienie poszczególnych Komitetów Wyborczych, ale są wtedy oznaczone podpisem reklama, numerem ewidencyjnym i nazwą Komitetu Wyborczego.

Złożony wniosek podlegał rozpoznaniu w trybie art. 72 ustawy ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw. Przepis ten stanowi , że jeżeli rozpowszechniane w tym również w prasie w rozumieniu prawa prasowego, materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki, hasła i wypowiedzi lub inne formy prowadzonej w okresie kampanii wyborczej agitacji zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat na radnego lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia :

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji,
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje,
- 3) nakazania sprostowania takich informacji,
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone,
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia do 10.000 zł na rzecz instytucji charytatywnej.

W ocenie Sądu złożony wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie z przyczyn wskazanych poniżej .

Po pierwsze jak wynika z treści cytowanego artykułu złożenie wniosków w trybie ordynacji wyborczej uzasadnione jest wtedy, gdy informacje nieprawdziwe zawarte są w materiałach wyborczych (jakich np. jak plakaty, ulotki, hasła czy wypowiedzi) lub w innych formach prowadzonej w okresie kampanii wyborczej agitacji .

W ocenie Sądu artykuł, którego dotyczy przedmiotowa sprawa, nie stanowi materiału wyborczego, ani też nie można przyjąć, żeby poprzez jego wydrukowanie tygodnik Przegląd (...) prowadził w ramach kampanii wyborczej agitację . Jest to bowiem Tygodnik regionalny o charakterze publicystyczno - informacyjnym i jak wynika chociażby z zawartości wydania nr 42 umieszczane są w nim prezentacje kandydatów na radnych , prezydentów z różnych opcji politycznych . Wobec powyższego uznać należy , iż artykuł umieszczony został w ramach typowej działalności dziennikarsko publicystycznej . Wobec

powyższego skoro wnioskodawca twierdzi, iż narusza on jego dobro osobiste może dochodzić obrony swoich praw na drodze postępowania cywilnego składając np. pozew o naruszenie dóbr osobistych, nie zaś w trybie art. 72 Ordynacji wyborczej .

Takie ustalenie pozwalało Sądowi na oddalenie wniosku bez konieczności rozważania czy informacje zawarte w artykule były prawdziwe czy też nie.

Na marginesie jedynie zauważyć należy iż wbrew stanowisku wnioskodawcy w treści zawartego artykułu podano informacje prawdziwe albowiem napisano w nim , iż wnioskodawca „ stanął przed Sądem Rejonowym w K. oskarżony o wtargnięcie do mieszkania swojej ofiary i odmówienie opuszczenia lokalu. Sąd postanowił warunkowo umorzyć postępowanie karne na jeden rok tytułem próby. Nakazał jednak oskarżonemu wpłacić 500 złotych na rzecz Państwowego Domu Dziecka w T.”, co jest zgodne z treścią ustanowienia wydanego przez tenże Sąd w sprawie II K (...) , a ponadto w artykule cytowano fragment uzasadnienia postanowienia wydanego przez Prokuraturę Rejonową w K. o umorzeniu dochodzenia z dnia 6 września 2001 r. (3 Ds. (...)) . Wobec powyższego twierdzenie wnioskodawcy, iż publikacja zawiera informacje nieprawdziwe nie zostało w żaden sposób wykazane.

Sędzia

Jolanta Tembłowska

Sygn. akt I Ns. 128/10

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2010 r.

Sąd Okręgowy w K. I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący Małgorzata Krzyżak

Protokolant sekr. sąd. Małgorzata Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 8.11.2010 r. w K.

sprawy z wniosku A. B., B. A., F. M., J. S. (3), M. M. (9), P. S., P. A., S. K.

przy udziale B. P., H. B. (2), J. G., J. P., J. I. (1), K. S., R. G. (1), W. W. (2), W. M. (1), W. W. (1)

- skarga w trybie art. 72 Ordynacji Wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województwa

postanawia:

1. umorzyć postępowanie.

2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa

M. Krzyżak

Sygn. akt I Ns 128/10

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy Komitet Wyborczy (...) dla P. w składzie (...), S. K., A. B., M. M. (9), B. A., P. S., F. M., P. A. złożyli dniu 4.11.2010 r. wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym na podstawie art. 72 ustawy z dnia 16.07.1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw poprzez zobowiązanie uczestników postępowania R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (2), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2) do usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych wnioskodawców poprzez opublikowanie na stronie trzeciej tygodnika Gazeta (...) oświadczenia o wymiarach 15 cm x 30 cm i następujące treści:

„Komitet Wyborczy wyborców R. G. (1) w składzie: R. G. (1), J. G., J. P., H. B. (1), W. W. (2), W. M. (1), W. W. (1), B. P., J. I. (1), K. S. przeprasza Komitet Wyborczy Wyborców w składzie: J. S. (4), S. K., A. B., M. M. (9), B. A., P. S., F. M. za kłamliwe i nieprawdziwe treści zawarte ulotce skierowanej do (...) wydanej przez KWW R. G. (1) postaci słów „człowiek K. p. P. K., współorganizuje rzekomo niezależny komitet wyborczy składający się z ludzi młodych i namawia ich do kandydowania na radnych”, gdyż te informacje mijają się z prawdą i poniżają członków KWW (...) dla P. w oczach wyborców. Nadto wnieśli o zawarcie w ulotce KWW R. G. (1) rozprowadzanej z pośrednictwem Poczty w kampanii wyborczej do Rady Gminy P. w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia przeprosin skierowanych do Komitetu Wyborczego Wyborców w składzie: J. S. (4), S. K., A. B., M. M. (9), B. A., P. S., F. M., P. A. o treści jak wyżej oraz o nakazanie każdemu uczestnikowi wpłacenia kwoty do 10.000 zł na rzecz Domu Opieki Społecznej Sióstr Świętego D. w M..

W uzasadnieniu wniosku podnieśli, że KWW (...) dla P. powstał jako trzeci całkowicie niezależny i nie podlegający żadnym wpływom, komitet działający na terenie P.. Pomysłodawcą był F. M. i od podstaw był tworzony przez członków tego komitetu. Obecna władza „uderzyła” w nich z niewiadomych przyczyn, by pozbawić poparcia wyborców. Do wiadomości publicznej zaczęły napływać informacje, aby byli sponsorowani i podstawieni. Ich komitet został nazwany stronnictwem, sterowanym przez KWW K. i wykorzystywanym przez kandydata na stanowisko wójta S. T. (1). Nieprawdą jest to, że „członek K. P. P. K. współorganizuje rzekomo niezależny komitet wyborczy składający się z ludzi młodych i namawia ich do kandydowania na radnych”. Treści zawarte w ulotce miały zdyskredytować kandydatów na radnych z (...) w najbliższych wyborach samorządowych.

W odpowiedzi na wniosek uczestnicy wnieśli o oddalenie wniosku w całości, podnosząc że nie doszło do naruszenia dóbr osobistych i podania nieprawdy, bowiem nie wskazano z nazwy konkretnego komitetu ani też składu tego komitetu. Podnieśli również, że w Gminie P. zostało zarejestrowanych 16 komitetów wyborczych, które zgłosiły na kandydatów na radnych osoby młode. Sugerowanie, że oświadczenia zawarte w informacji dotyczą (...) jest nadinterpretacją wnioskodawcy.

Sąd zważył i ustalił, co następuje:

Nie ulega wątpliwości, że ulotka podpisana przez uczestników jest materiałem wyborczym prowadzonym w ramach kampanii wyborczej i agitacji. Wniosek więc należało rozpatrzyć w oparciu o przepis art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 12.04.2001 r. Ordynacja Wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw. Zgodnie z wyżej cytowanym przepisem jeżeli materiały wyborcze zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat na radnego lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego, ma prawo wnieść do sądu wniosek o wydanie orzeczenia określonej treści.

Na rozprawie w dniu 8.11. 2010r strony zawarły ugodę o następującej treści:

„R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (1), W. M. (1), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2) prostują niesprawdzoną informację zamieszczoną w ulotce rozprowadzanej w dniu 28-29.10.2010r na terenie Gminy P., skierowanej do (...), że P. K.

współorganizuje Komitet Wyborczy składający się z ludzi młodych i namawia ich do kandydowania i za to przeprasza Komitet Wyborczy (...). Uczestnicy zobowiązują się powyższą treść ugody opublikować w ulotce informacyjnej skierowanej do (...) i ulotkę tę wydać i przekazać do (...) za pośrednictwem poczty, w ilości 500 sztuk w dniu 12.11. 2010r”.

Uczestnicy zawarli powyższą ugodę dobrowolnie, bez przymusu, po uprzednich negocjacjach co do jej treści. Sąd uznał, że zawarcie ugody tej treści nie jest sprzeczne z prawem, czy też niezgodne z zasadami współżycia społecznego.

Mając na uwadze przepisy ordynacji wyborczej dotyczące tego, że rozpoznanie sprawy następuje w ciągu 24 godzin od złożenia wniosku oraz oświadczenia uczestników R. G. i J. G., że pozostali uczestnicy są zawiadomieni o terminie Sąd przyjął, że w/w osoby są upoważnione do działania i składania oświadczeń woli w imieniu pozostałych uczestników, skoro dotyczyło to informacji zawartej w ulotce, podpisanej przez wszystkich uczestników. Skoro na rozprawę stawili się Wójt i Przewodniczący Rady Gminy, które zdaniem Sądu były w pełni świadome treści zawieranej ugody również w imieniu pozostałych uczestników, Sąd uznał to za dopuszczalne.

Z uwagi na powyższe, Sąd mając na uwadze art. 355§ 1 kpc w zw. z art. 203§4 kpc, w zw. z art. 13 § 2 kpc umorzył postępowanie.

M. Krzyżak

Sygnatura akt INs. 129/10

K., dnia 09-11-2010 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w K. I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Jolanta Tembłowska

Protokolant Małgorzata Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 8.11. 2010r w K.

na rozprawie

sprawy z wniosku P. K. - pełnomocnika Komitetu Wyborczego Wyborców (...)

przy udziale R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (1), W. M. (1), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2),

- w trybie art. 72 Ordynacji Wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw

postanawia

1.

zobowiązać uczestników R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (1), W. M. (1), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2) do sprostowania nieprawdziwej informacji zamieszczonej w ulotce rozprowadzanej w dniach 28-29.10.2010r na terenie gminy P., skierowanej do (...), zatytułowanej „Drodzy (...)!” , poprzez złożenie oświadczenia następującej treści:

„R. G. (1), J. G., H. B. (1), J. I. (1), W. M. (1), J. P., B. P., K. S., W. W. (1), W. W. (2) prostują nieprawdziwą informację zamieszczoną w ulotce rozprowadzanej w dniach 28-29.10.2010r na terenie gminy P., skierowanej do (...), zatytułowanej” Drodzy (...)!”, „że człowiek (...) p. P. K. współorganizuje komitet wyborczy składający się z ludzi młodych i namawia ich do kandydowania na radnych” i przepraszają za

podanie nieprawdziwej informacji P. Komitetu Wyborczego Wyborców (...) P. K.”

i opublikowania powyższego oświadczenia w ulotce informacyjnej, w ilości 500 sztuk skierowanej do (...) oraz rozpowszechnienia jej za pośrednictwem poczty na terenie Gminy P. w terminie 48 godzin.

2.

Oddalić wniosek w pozostałym zakresie,

3.

Kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

J. Tembłowska